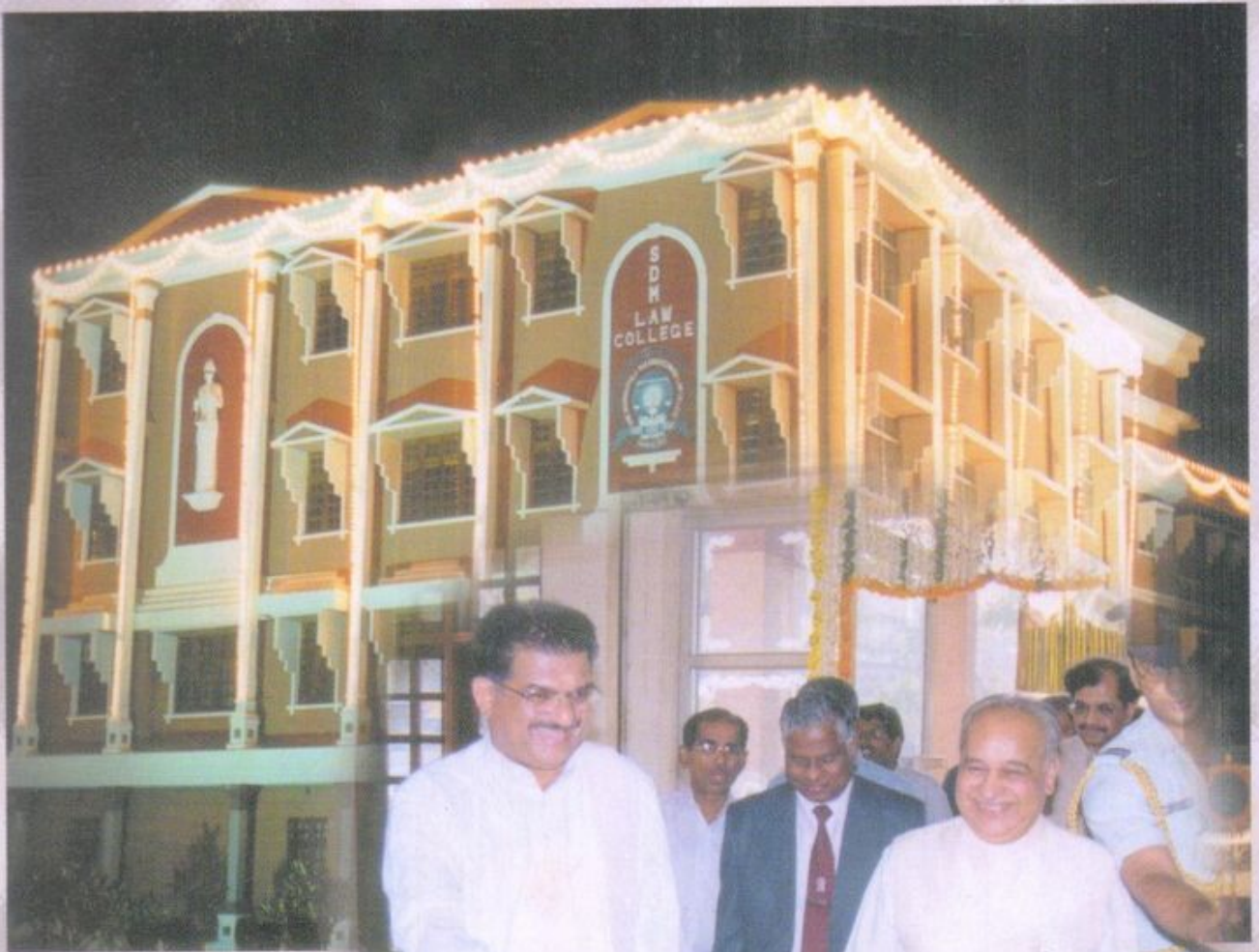

niyathi

ANNUAL 2002 - 03

Shri Dharmasthala Manjunatheshwara Law College
MANGALORE

Justice Ram Jois delivering the silver jubilee endowment lecture.

Justice Saldhana espousing the need for an amendment of CPC.

Sri Vinay Hegde, Chairman, Coastal Agenda Task Force stressing the balance between the environment and development.

D. M. LAW COLLEGE LIBRARY
MANGALORE - 575 003

Shri Dharmasthala Manjunatheshwara Law College
Mangalore - 575 003

Sponsored by

SHRI DHARMASTHALA MANJUNATHESHWARA
EDUCATIONAL SOCIETY
UJIRE, DAKSHINA KANNADA

nyathi 2002 - 03

**Shri Dharmasthala
Manjunatheshwara Law College
M.G. Road, Mangalore - 575 003**

Sponsored by:

S.D.M. Educational Society (Regd.)
Ujire D.K.

President :

Padmabhushan Dr. D.Veerendra Heggade

Editor - in - Chief

Prof. A. Rajendra Shetty Principal

Editorial Board:

Prof. B.K. Ravindra Vice-Principal
Sri Sainath Malligemadu Lecturer
Sri Tharanath Lecturer
Sri Maheshchandra Nayak Lecturer

Student Editrors :

Sushanth Salian V L.L.B
Arun Mascarenhas V L.L.B
Dhiraj D'Costa II L.L.B (3 years)
Lavanya Raghava IV L.L.B
Khadeeja IV L.L.B
Gopinath III L.L.B
Shabari IV L.L.B

Cover designs :

Graphic Studio, Mangalore. Ph : 2410064

Photography :

Keerthi, Mangalore. Ph : 2495505

Printers :

Udaya Printers, Mangalore. Ph : 2443815

CONTENTS

Editorial

Message by Hon'ble Justice M. F. Saldanha

Annual Report

Articles

Environmental crimes

Correcting corruption

Indian revolution in the 21st century

Anti corruption drive a failure

Should homosexuality be legalised?

The mirage of feminism

Tax Freedom day

People's Maestro

Legal insanity as a defence under the IPC

A frog in the well knows nothing about the vast sea

Are men and women equal?

The Best day of my life.

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ 1963

ಜೋಗಿ ಮಠ (ಕದ್ರಿ ಮಠ)

ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣ, ಖಾಸಗೀಕರಣ - ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾರಕ

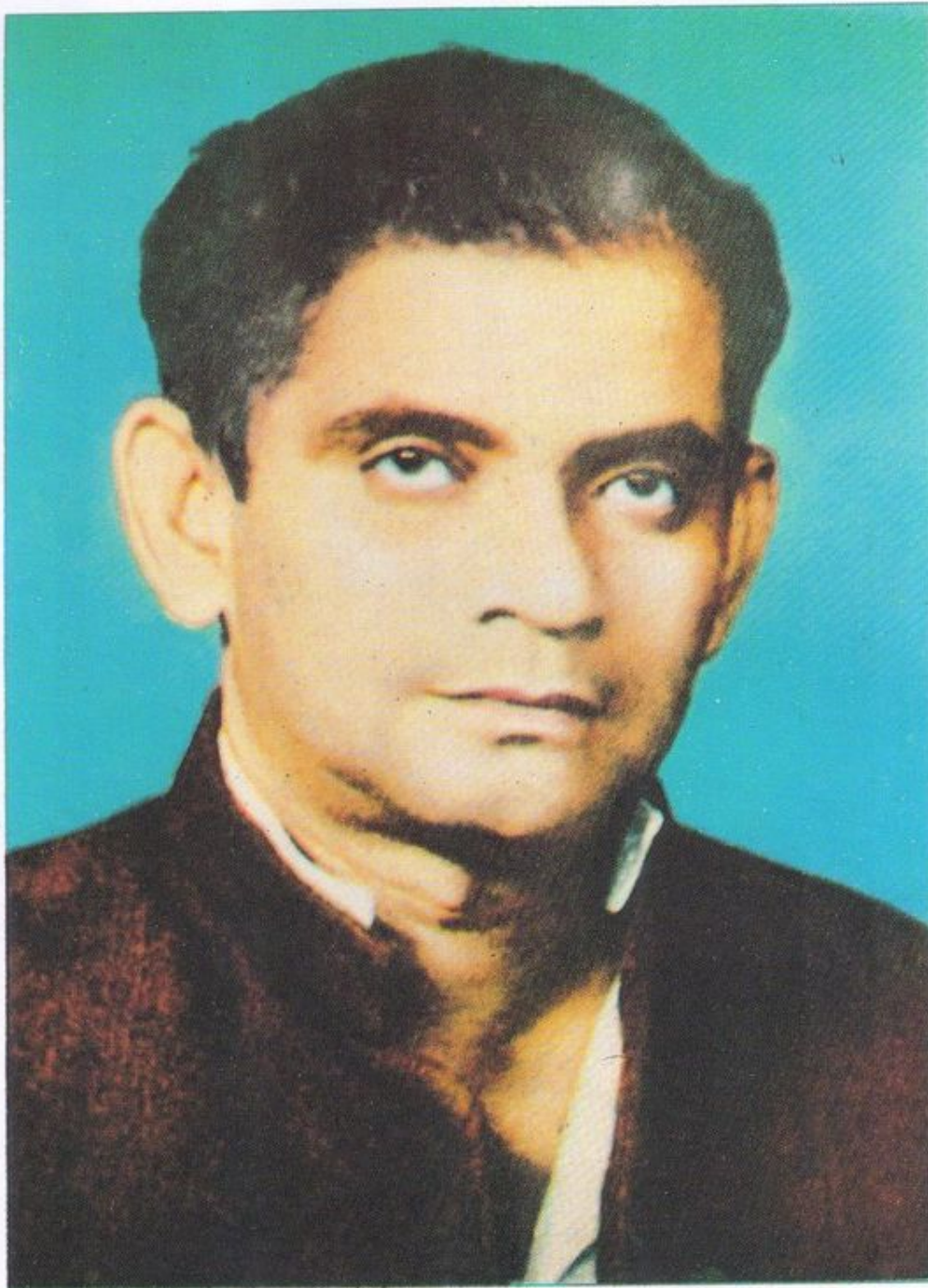
ಭ್ರಷ್ಟಾತಿ ಭಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಭಾರತ

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತ

ಆ ನಿಶೆಯಲೊಮ್ಮೆ

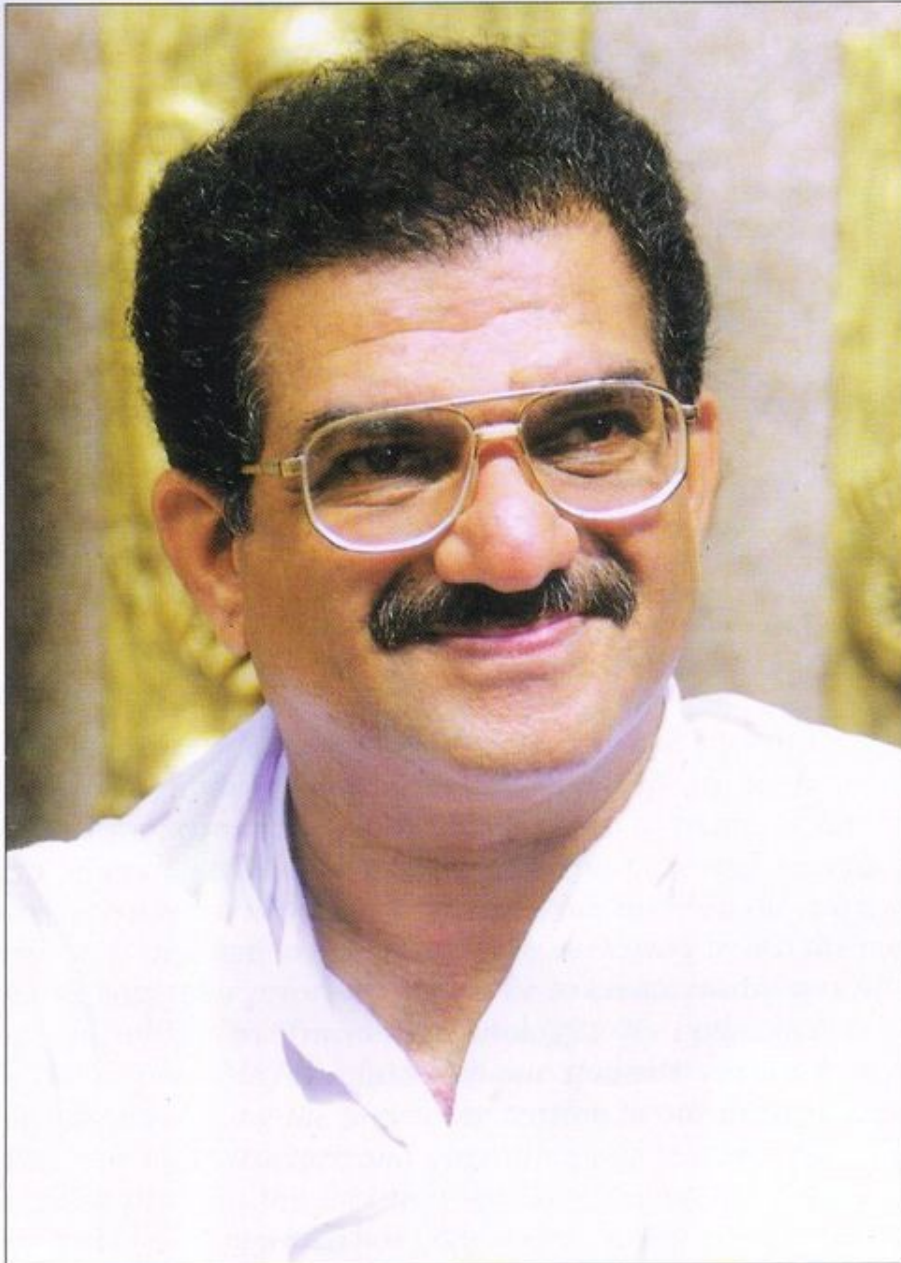

**LORD SRI MANJUNATHA SWAMY, DHARMASTHALA
PRESIDING DEITY**

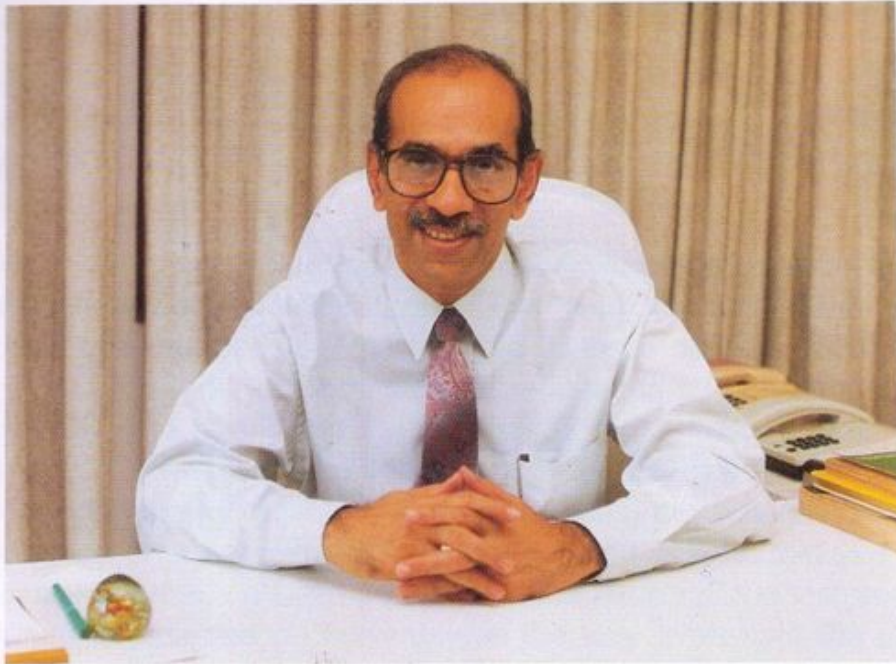
LATE SRI D. RATHNAVARMA HEGGADE
FOUNDER
S. D. M. EDUCATIONAL TRUST (R), UJIRE

PADMABHUSHAN DR. D. VEERENDRA HEGGADE
PRESIDENT, S. D. M. E. SOCIETY (R), UJIRE

Editorial

Dear friends and patrons,

It gives me immense pleasure to be involved in the preparation of the College Magazine. This process refreshes our memories about the efforts we have made in various fields and the success we have achieved. It also helps us to plan our future activities. We believe in our institution that education has a specific purpose and that purpose is to send into society a better, more responsible individual who has imbibed the spirit of social justice and financial wisdom. From time to time it becomes necessary to test the methods we have adopted to reach this goal. Our priorities should be to create awareness about the various fields of knowledge and utilization of modern technology to the optimum in this effort. Further, we deem that we are responsible for infusing in our students, certain basic human values which will go towards minimizing the prevailing tension in our present day existence. Our efforts in improving our infrastructure and upgrading our teaching facilities have proved fruitful. We take great pride in the fact that we have sincerely implemented a rigorous programme of practical training which has gone a long way in giving students an edge over other students in their professional lives. Our students have done extremely well in both curricular & extra-curricular activities during this academic year.

We remain grateful to the blessings of Sri Manjunatha Swamy and the inspiring guidance given by Padmabhushan Dr. D. Veerendra Heggade and the co-operation of the Management, Staff and students.

With great pride, I present to all our well wishers this Magazine which is an effort to document our achievements and successes.

Prof. A. Rajendra Shetty
Principal

Justice Michael F. Saldanha
 Judge, High Court of Karnataka
 Bangalore - 560 001.

401 Silver Crest
 13, Rest House Road
 Bangalore - 560 001.

MESSAGE

The erosion of standards in the legal profession was attributed to the poor quality of legal education in the country, which in turn reflected very strongly on the law colleges. One of the reasons for this was because the last two or three decades have witnessed a mad rush to professional colleges, be they medical, engineering, management etc. other than the law colleges with the result that the later class of institutions received virtually step-motherly treatment. To start with, the economics of the law colleges was poor, high quality teachers were invariably not affordable and many a times, the colleges were operating even in borrowed premises. The net result of all of this coupled with the fact that the syllabus itself left much to be desired, had a disastrous effect on the quality of the law student who entered the profession and this carried on inevitably all the way even upto the judiciary. Happily enough, in the last few years the courses have been revamped, the 5 - year intensive degree course has been introduced, the law colleges, atleast in the State of Karnataka, have been up-graded and today we have some of the finest law teaching institutions in the State. Having visited the SDM Law College several times, having spent some time with the members of the teaching faculty and the students, as also having acquainted myself with the top quality facilities that are provided, I am happy that this institution reflects a top grade law school. The results themselves have been a clear indication of the excellent academic standards and the levels of discipline and industry, which are admirable. I am aware of the fact that the standards can only be achieved and maintained if the monitoring process is first class and in this regard I would like to warmly commend the Principal Prof. Rajendra Shetty and his team for having uncompromisingly stuck to principles. While I am extremely severe in cases where sub-standard education is imparted for mercenary purposes, I am equally appreciative of the high grade institutions where no compromises are allowed.

The legal profession has been under a cloud for a variety of reasons, the main ones being that integrity and work culture, not to mention top level professionalism, have been given a back seat. While the young minds are undergoing the grooming process in this institution I would to see greater focus on these factors.

In coming times the demands on the legal profession and the expectations will only increase. Law is required to be used as an instrument of social change and if this is to happen, tomorrows lawyers will have to equip themselves with special qualities in order to ensure that what emerges is a change for the better. I am confident that the SDM Law College will live upto these high ideals. I would not be complete without a special acknowledgment to the visionary and moving spirit behind this institution, Pujya Veerendra Heggadeji, to whom the institution owes virtually everything.

21st January 2003

(Justice M. F. Saldanha)

ANNUAL REPORT - 2002-03

"Dharmasthala" the abode of Dharma has the motto of Dharma through justice. This college was established due to the vision of the Dharmadhikari of Dharmasthala who saw the necessity for human justice to stand on the pedestal of "Dharma". The college under the benevolent benediction of Dr. D.Veerendra Heggade has sought to achieve this goal within a short span of time and has carved out an identity of its own. On this occasion I take this opportunity to submit a brief report of the college activities for the academic year 2002-03.

The Institution is proud to announce that we have not only maintained our excellent academic record but excelled in the same by cornering six out of seven ranks declared by the Mangalore University. **Ms. Suma Ramesh** of Final year three years course has secured the **First Rank** in the University exams of 2002. In the Five years course **Ms. Joshitharaj** secured the First Rank and the next two Ranks were also secured by our own students **Ms. Vanessa Noronha** and **Ms. Kini Divyalatha Rathnakar**. In this connection I proudly announce that **Ms. Suma Ramesh** and **Ms. Joshitharaj** have won **Gold Medals** for their outstanding achievements. In the Bachelor of Academic Law course **Ms. Shymala D.** secured the First Rank followed by

Mr. Anandaram who secured the second Rank. We have secured Eight distinctions and 46 First Classes in the Final year LLB course and 6 distinctions 12 first classes in the Bachelor of Academic Law. The institution would like to congratulate each of these students for bringing laurels to our Institution and also their parents for encouraging their talents.

The academic year had its beginning with the inauguration of the students' council by the Chairman of Karnataka Bank Sri Anantha Krishna, who underlined the need for a balance between the academic and the political life of a student during the formative years of his career. The office bearers of the students council constituted for the academic year 2002-03 are **Mr. Yadunandan** as **President**, **Mr. Anup Nair** as **secretary**, **Ms. Vidya Pai** as **joint secretary** and **Mr. Mayur Keerthi** as **Fine Arts secretary**. They took a pledge to carry on the creative activities of the students and to maintain cordial relations among the students.

The hallmark of any professional institution is to train and expose the students to their future vocation. In order to meet this objective and to train the budding advocates of tomorrow, we took the initiative to have a Moot Court Society in our College.

This society was inaugurated by **Mr. Vishnu Bhat**, a Senior advocate of the Mangalore Bar Association who in his articulate speech underlined the technical aspects of advocacy. A selection level Moot Court competition was organised and the students were listed and on the basis of their merit they were told to represent the college in various moot court competitions for the academic year. I am proud to say that in this academic year we have participated in a record number of moot Court competitions enhancing the reputation of the institution throughout the country. For the first time in the history of the Mangalore University, the S.D.M. Law College secured an All India Moot Court competition Championship organised by the Salgaocar Law College, Goa. **Mr. Manmohan** and **Mr. Sushanth Salian** were adjudged to be the **Best Advocates** with their teammate, **Mr. Gopinath** as a researcher. Besides, **Mr. Nikhil Rodrigues** and **Mr. Manjunath** together secured prizes in **Law Crossword** and **Law Quiz** thereby winning the **overall Championship** in the Law Fest - 2003 organised by the same Institution. Four of our students, **Ms. Masaki Grace**, **Ms. Deepti Kishore**, **Ms. Anupama Prabhu** and **Ms. Sandhya Rao** represented the Mangalore University in the All India Moot Court Competition organised by the Bar Council of India on 22-10-2002 at Kolkata and have secured the sixth place in the competition. One more group of mooters consisting of **Mr. Nikhil Rodrigues**, **Ms. Lavanya**

Raghavan, **Ms. Neena Dinesh** and **Ms. Gayathri Kamath**, took part in the All India Moot Court competition conducted by the International Society for International Law at New Delhi. In the L.M. Singhvi Memorial Moot Court competition at Jodhpur, **Mr. Jaiswin T. Jayan**, **Ms. Jyothi Sharma** and **Ms. Shilpashree** showed remarkable performance. Again **Mr. Anandarama**, **Mr. Arun Mascarenhas**, **Mr. Abhishek** and **Mr. Pranav Swaroop** participated in the National Moot Court competition held at Karnatak University Dharwad. **Mr. Suresh Kumar** and **Miss Ashitha Varghese** took part in Moot court competition conducted by the Kerala Law Academy. Besides **Mr. Karunakara** and **Mr. Abdul Salam** have participated in the Moot Court competition conducted by the Saraswathi Law College, Chithradurga in February 2003. Moreover a team consisting of **Ms. Neena Dinesh**, **Ms. Alma Banu**, **Gayathri Kamath**, **Radha M.**, **Mr. Vishwas Kamath** and **Ms. Vijetha Pinky D'Sa** have participated in the National Youth Parliament selection level competition organised by the University College, Mangalore. At this juncture I would like to express my gratitude to all the visiting faculty members as well the members of Mangalore Bar Association who have given valuable guidance to our students to prepare for these events.

Moving to other co-curricular activities, the students of our college have excelled in most of intercollegiate cultural events like Spectra, Canfest etc. In

Spectra **Mr. Sushanth Salian** won the first prize in the paramount persona competition. In Canfest he won prizes in Dream Merchants, Ad show and Mock Press. A Mangalore University level debate competition was organised by Cauvery college at Gonikoppal. In this, the students of our college **Mr. Dhiraj D'Costa** and **Miss Jayashree** have secured the overall trophy for the second consecutive year. Recently Miss Jayashree has secured the first place in the State Level Debate competition on 'co-operation' organised by the Govt. of Karnataka. In this event I am proud to say that this student represented the Mangalore University along with her teammate who incidentally happens to be the student of our own sister Institution SDM College, Ujire. Again the final year students of our college **Mr. Manmohan, Mr. Sushanth Salian, Mr. Raghav, Mr. Jaiswin** and **Mr. Manmohan, Mr. Sushanth Salian, Mr. Raghav, Mr. Jaiswin** and **Mr. Arun Mascarenhas** have participated in the seminar on 'Media and Crime' organised by Roshani Nilaya, Mangalore. **Mr. Narayan** and **Manjunath** have participated in the **Sri. D. Ratnavarma Heggade Memorial** elocution zonal level competition held in our college. **Mr. Sushanth Salian**, a final year student, was selected by the Centre for Civil Society for its Summer internship programme at New Delhi. The Students of our College have participated in the dance competition organised by E-TV and bagged first place

in the best choreography event. Coming to the arena of sports, we have a lot of budding talent in our College which, we hope, if given the right type of encouragement will prove to be the future promise for our nation. **Mr. Ishwara Naik** has participated in the Mangalore University Cross Country race held at Subramanya and Udupi. In the Cross Country race organized by the Mangalore Sports Club at Bokkapatna, he has secured the First place. In the marathon competition organized by Yuvajana Kreedha Ilakhe Madikerei, he has secured the second place. In the University Sports Meet he has secured the Second place in the 10,000 meters race. He also took part in the Inter District Athletic meet held at Ujire. The Sportsmen from our college have bagged several prizes in the Mangalore University level weight lifting/power lifting and best physique events organised by the Bhandarkars College of Kundapur. In the numerous intercollegiate events like Hockey, Cricket, Foot Ball, Kabadi, Shuttle Badminton at various venues like Gonikoppal, KREC and Konaje, our students have shown tremendous excellence bringing laurels to the Institution.

The aim of the legal profession is to cater to the needs of humanity. In order to inculcate a culture of service in the minds of our youth, we have a National Service Scheme unit in our college. The NSS activities for the year 2002-03 of the college were inaugurated by **Dr. Chandrashekar**, Programme

Co-ordinator of NSS, Mangalore University paving the way for a host of activities during the academic year. On 10-8-2002 the NSS Unit organized a blood donation programme and I am pleased to state that our NSS volunteers have donated 65 units of blood to the Government Wenlock Hospital, Mangalore. From 17-10-2002 to 23-10-2003, the NSS unit organized a week long "Jagruthi Saptaha" programme imparting moral, educational, medical, consumer and legal awareness among the students. A special lecture on AIDS awareness was held on 7-12-02. A special ten days camp was organized at Katipalla from 23-12-02 to 1-1-03 which was inaugurated by **Mr. Vinaya Kumar Sorake**, M.P. Udupi Loka Sabha Constituency who complimented the efforts as well as the social concern of the NSS students.

In this year too we have had a series of guest lectures to enlighten our students on current legal matters. On 28-01-03 we had an opportunity of life time to listen to an eminent speaker **Mr. Rama Jois**, Hon'ble Governor of Jharkhand who spoke extensively on 'necessity to evolve a common code of conduct on the basis of Dharma'. **Prof. Hanumaiah**, the Vice Chancellor of Mangalore University was the guest of honour and **Dr. D. Veerendra Heggade** presided over the Function. **Sri Udayananda** an Advocate from the Mangalore Bar spoke on Legal Aid, **Mr. Ravindranath Shanubhogue** discussed in detail the aspect of consumer

awareness. **Mr. Justice Suresh Hosabete**, a retired Judge of the Bombay High Court elaborated on Human rights litigation while **Mr. Narayana Rao**, Retired Tashildar spoke in detail on welfare laws. We are proud to say that his Lordship **Mr. Justice Saldanha** selected our institution as a venue to speak on a subject of great contemporary relevance that is 'Right to Speedy Trial' This speaks loudly about the recognition we have gathered over the years in the field of Professional Legal Education.

The legal literacy mission initiated by our college to bring legal Aid to the doors of the common man has resulted in two important programmes. On 26-10-2002 a two-day workshop on Women and Law was organized at Bantwal in association with Legal Services Authority and Bantwal Bar Association. Eminent advocates highlighted the importance of Social Welfare Legislations and Personal Laws to more than 200 villagers of the area. A free legal aid camp was conducted by our college at Panemangalore in association with District Legal Aid Services Authority, Jana Jagruthi Vedike Mangalore and Leo Club Mangalore. **Smt. Indrakala**, the District and Sessions Judge inaugurated the camp. **Mr. K.A. Ibrahim** the local M.L.A. presided over the function. More than 150 civil, criminal, revenue, matrimonial and motor vehicle cases were dealt with and appropriate followup action has been taken.

Continuing our efforts to conserve ecology, on 6.08.02 we observed World Environment Day in association with the Karnataka State Pollution Control Board. **Sri A. K. Monnappa**, the Deputy commissioner of Mangalore inaugurated the function while **Mr. Shashidhar Hegde** the Mayor of Mangalore City Corporation presided over it. The gathering took a pledge to preserve and conserve our environment. In addition I am extremely pleased to submit that we have successfully completed and submitted for evaluation and publication the Research Project on "**Salt Water Intrusion - Need for Regulation**" assigned to us by the National Law School of India University, Bangalore. A two days workshop on fishing ban, fish famine and livelihood issues was held on 15 to 16th March 2003. This two days workshop basically concentrated on these vital issues pertaining to the coastal Karnataka. Eminent resource persons who were drawn from the Central Research Institutes and State Agricultural Universities, Department of Fisheries, non-governmental Organisations, Lawyers and Research and Development Organisations participated in this symposium. One more workshop on special economic zone in Coastal Karnataka - implication on

development and environment was held on March 22nd 2003 in association with CEERA of National Law School of India University, Bangalore. **Sri Vinay Hegde**, the Chairman of Coastal Agenda Task Force and Chairman Nitte Education Trust, Nitte who inaugurated the workshop stressed the objective analysis of relationship between environment and economic matters should be undertaken for the sustainable economic development. **Sri Aravind Srivastava** I.A.S., Deputy Commissioner of Dakshina Kannada District was the chief guest on the occasion and **Mr. Giridhar Prabhu**, President, Canara Chamber of Commerce and Industry presided over it. We sincerely appreciate the co-operation of CEERA and National Law School of India University, Bangalore in organizing these workshops.

To uphold the rich cultural heritage of Dakshina Kannada, we at SDM Law College have been organizing Yakshostava every year for the last eleven years. As usual this year 'Yakshostava - 2003' was conducted on two days, 21-12-2002 and 22-12-02. This Yakshagana competition for the students of Mangalore University was inaugurated by **Prof. Amrita Someshwara** who complemented our institution for holding

this event for over a decade. Prof. Nagaraj Javali presided over the valedictory function and applauded the institution for organizing Yakshotsava in a very systematic way attracting a big audience. Ten colleges participated in the competition and it was a grand success. On 5.9.02 as a part of Teachers day celebration a Talamaddale programme called 'Vali moksha' was organized by the members of the visiting faculty of the college.

The college library has an excellent collection of books, magazines and periodicals. The total number of books as on 13-01-2003 is 17,270 worth Rs. 13,36,981. There are future programmes like access over internet which we hope would materialize at the earliest.

Ladies and gentlemen, I wish to state that the college has been rendering yeoman service in the field of law for the last 29 years. This has been possible

mainly due to the **blessings of Lord Manjunatheshwara and due to the vision of Dr. D. Veerendra Heggade of Dharmasthala.** I thank all the members of the staff and students whose united and unstinted support and sincere work are responsible for our all round progress.

Let us hope and pray that the visionary zeal and inspiration of **Late Shri Rathnavarma Heggade** the founder of Shri D.M.Educational Trust may continue to guide us in the years to come to further shape the destiny of this institution. In all humility we look for inspiration and clear vision from our well wishers, benefactors and the Almighty.

I conclude this report, ladies and gentlemen, by assuring you that we do not wish to be complacent in any way. While we claim credit for our success, we also willingly accept the blame for our shortcomings if any.

"In a potter's shop there are vessels of different shapes and forms - pots, jars, dishes, plates etc., but all are made of the same clay. So God is one, but He is worshipped in different ages and climes under different names and aspects".

.....*Sri Ramakrishna*

Sbri P. Krishnadas has served in this great institution as Manager since its formative years. He was very sincere, able and a person of incomparable intergrity and honesty. Being a meticulous and sincere person, his efforts have produced a very disciplined and orderly secretarial system in this college, His loyalty and commitment to this institution were unquestionable and appreciated by the management on several occasions.

After rendering nearly 28 years of service he retired from service in August 2002.

We pray Lord Manjunatheshwara Swamy to bless him and his family with health and happiness.

Smt. Ashalatha, Lecturer in English rendered very valuable service in this institution for more than a decade. She was an affectionate teacher and admired by students for her commitment. Now, to join her husband at Bangalore she resigned her job.

May Lord Manjunatheshwara Swamy bestow all good things on her and her family.

Student's Council

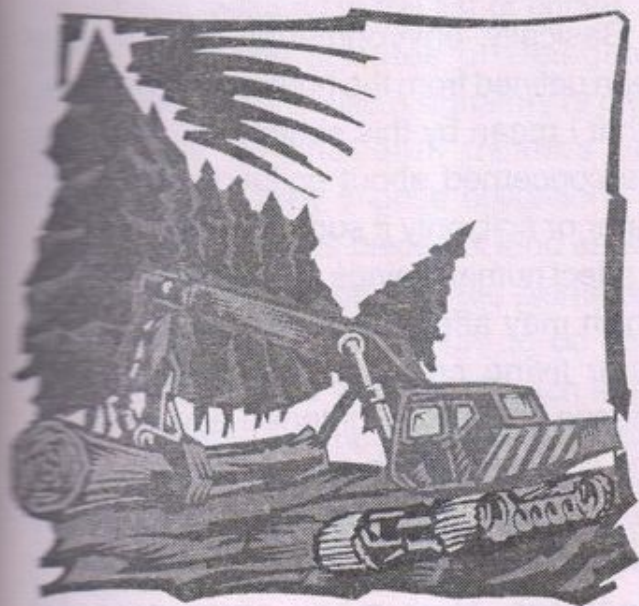
Editorial Team

ENVIRONMENTAL CRIMES

Mah
Lectu

I Na

In their prayer to mother Earth, the sages of the Atharva Veda chanted: I quote "what of thee I dig out, let that quickly grow over; let me not hit thy vitals, or thy heart."

I am sure all of you know that only acts committed by human beings against other human beings are called crimes. An elephant, a tiger, a leopard or a lion may maim or even kill a human being but this act is not called a crime. We have a saying in law which goes something like this - A man's right ends where the other man's nose begins. What it means is that you have the right to do whatever you want, but you must always keep in mind that what you do does not hurt others. One man may hurt another in his body, mind reputation or property and any act which has this effect is generally called a crime. With this background, what meaning can we attach to the term "Environmental Crime" ?

We must realize that whatever we do, there is an impact upon the Environment. When I breathe, I take in oxygen and release carbon dioxide. When I eat, a part of it is absorbed and the rest is sent out of the body as waste. An adult vegetarian may eat half a kg of grain in a day whereas a non-vegetarian consumes about 10-12 kgs of grain if he eats beef or mutton because that is the amount required to produce 1 Kg of meat in an animal. When I travel, the vehicle pollutes the air. When I buy clothes, the environment is polluted by the cotton farmer who uses pesticides and fertilizers. When I buy a wrist watch, the manufacturer has released cyanide wastes during its electroplating.

Ever since man appeared on the face of the earth, he has been striving make his life comfortable. When we talk about the Iron age, the Copper age and Steel age in the history of mankind we are talking of man's ability to dig these metals out of the earth and use them for his convenience. Ten thousand years ago, during the Ramayana and Mahabaratha, which I consider to be history and not mythology, there were sophisticated weapons like the sword, the bow and the arrow, the spear, the mace, chariots, horse shoes and what have you. Taking the metal out of the earth did cause extensive damage but there is no evidence anywhere that the damage was permanent. Permanent damage to nature or the environment began with the

Industrial revolution in England about 200 years ago. Since then, we have been trampling upon nature in the firm belief that every thing created by nature is for our use and benefit. We have forgotten, rather ignored the fact that there are at least 17 million recorded species on the earth and that our right is to use only one part out of 17 million of the earth's resources - be it air, water, soil, food, you name it.

Every animal on the earth, except man eats only when it is hungry. We hoard foodstuffs to cater to our taste buds. This has spawned thousands of industries. So too the building industry, the communication industry, the transport industry (air, water land, railway), the power industry, the steel industry, the cement industry, the paper industry, the automobile industry, the list is endless.

The problem with them is not the manufacturing but the disposal of wastes. The millions of tonnes of waste have to be disposed of in a way which is least harmful to nature. That requires the waste to be made as free as possible from toxins, harmful chemicals and poisons.

This requires that the manufacturing process must be as clean as possible which means that the by-products and the waste which are created must be harmless to nature. In the alternative, the waste must be passed through pollution treatment systems so that what is harmful is broken down into harmless substances or the harmful substances are separated from the harmless. Such harmful stuff must be

disposed of in a manner that does not threaten the air, water, or soil. This is where we come across environmental crimes.

Basically, environmental crimes have been defined from the human point of view. What I mean by this statement is that we are concerned about pollution of the air, water or soil, only if such pollution is likely to affect human beings. Pollution or actions which may affect the environment or any other living creature is considered an offence only by enlightened governments and societies which are concerned about the well being of both human beings as well as the environment and other living creatures. How many environmental crimes can be committed? The answer is "innumerable" -

Air Pollution

Water Pollution

Soil Pollution

Killing of wild animals and birds

Drawing too much ground water

Nuclear radiation

Excessive use of fertilizers, pesticides, fungicides and insecticides

Using Refrigerators with CFCS

Petroleum refining

Use of explosives and firecrackers

Cutting trees and branches of trees

Dumping medical waste in municipal dustbins

Re-using hospital waste

Construction of buildings in violation of existing municipal regulations.

An act becomes a crime only if any Actor delegated legislation specifically says that it is a crime. All the acts mentioned above have been included in the list of crimes by some domestic statutes or delegated legislation. India is also a signatory or party to various international treaties and conventions. They impose obligations on us to protect various pieces of land as well as various species of animals, plants and micro organisms. Any failure to do so is considered to be a violation of such treaty or convention. Example CITES - poaching of endangered species like tigers, elephants, the Chiru Antelope (Shahtoosh shawls) the snow leopard, the black buck etc.

It is unfortunate that we are responsible for the extinction of innumerable animals and also for pushing so many more species to the brink of extinction. Only a few humans have realized that these animals are truly dependent upon us for their very survival and have tried their best to influence people in power to do something to protect them. Therefore, the killing of an animal is a crime only if humans have passed a law prohibiting such killing.

In the name of development, we have subjugated every aspect of nature to our will. We have constructed dams to obstruct the flow of rivers, we have constructed roads and railways through dense, virgin forests; we have missile testing ranges on the sea (Chandipur - on - sea), nuclear submarines which cause incalculable harm if destroyed beneath the surface of the ocean; the list is endless.

We have still not realized that the full fury of nature can destroy the whole of mankind. Have we been able to control thunder and lightning, cyclones, floods, rain, tidal waves, earthquakes, volcanoes, climatic changes or heat waves for that matter ?

There is an ancient saying in Sanskrit that translates into something like this; the existence of man is assured only if there are tigers in the forest. The significance of this statement lies in the fact that our forefathers realised that it is our bounden duty to protect tigers, which means we have to protect its food source which comprises the herbivores which means we have to protect our forests. This profound truth was realized by the WWF in the year 1972 and thus was born "Project Tiger"

One fundamental truth which we must all assimilate is that nature has a reason for creating every living creature on the face of this earth. Just because we are not able to understand the reason for its creation does not mean that we have a right to destroy it.

Today the truth is that only birds and animals and all living creatures which have been able to adjust to human habits have a chance of survival. This is truly an extremely unfortunate state of affairs and we must do our very best to overturn it. What we need to do, first of all, is become aware of the things which have gone wrong and then adopt the best practicable means to rectify these things.

∴ Zameer

CORRECTING CORRUPTION

 Deepti K.Kakade
V Yr A (5 yrs)

'Show me the Money'. Screaming words of Tom Cruise in his movie Jerry McGuire. Isn't it true that, when money speaks, truth is silent? Yes. That is corruption.

Way back in 200 B. C, Kautilya mentioned 40 types of corrupt practices and punishments for them. The laws of France in 1000 B.C. had strict punishment for corruption. At present our constitution guarantees equality and equal protection before law under Art. 14 and the Central Vigilance Commission (CVC) is keeping an eye on the corrupt officials but do we find any change in the society ? If not, why ?

Corruption can be defined as moral depravity and influencing through bribery. Essentially corruption is the abuse of trust in the interest of private gain.

Power corrupts but absolute power corrupts absolutely. This holds true in India. Corruption breeds at the top and gradually filters down to lower levels. Hence, corruption in India is both at the Macro as well as at the Micro levels. Gone are the days when people joined politics with a zeal to serve the society. Modern politicians win elections at a huge personal cost and then try to make the best of the opportunity they get. Powerful business magnates give huge donations to political parties and indulge in corrupt practices not only to make up their losses but also to consolidate their gains. When people in power indulge in corruption so openly the

common man blindly follows them as if a sanction is granted to him. Let it be the Tehalka or Bofors or the J.M.M. or Sugar, Chara, telecom scam, fodder scam and even the Coffins. To what extent are people going to make money and when such examples are before a common man along with his desire for materialistic things, status, fast life, what does the common man do?

India has gained 78th place in the world sphere. Finland is the most corrupt country

A Common man pays money to

- see his new born baby's face (corruption in hospital)
- get admission for his child (corruption in educational institution)
- R.T.O. (corruption in Authorities) for his Driving Licence
- to get a secure job (corruption in public - administration)

The most common dealings begin from the family's necessity to stay in the society. Drawin's Theory of 'Survival of the Fittest' holds good in the present society, if the common man doesn't bribe he loses his battle of life.

There are remedies, people go to the police, to the court but they lose hope as they find these two machineries also full of corruption. Corruption has become so rampant and it is as if a king cobra has spread its hood and whole of India has come under its shadow.

Corruption at the top distorts fundamental decisions about development, policies and projects. The best example is the construction of roads. We find different schemes of rehabilitation on paper and paper only and the list is never ending.

Whom do we blame - the system, the government or ourselves for forgetting moral and ethical values? For forgetting our rights and duties, for forgetting to exercise them?

The remedy lies in education. Illiteracy is a virus which affects the ignorant villagers of India. To make the people question the wrong done is the remedy and this is possible only if people are aware of their rights and aware that there is corruption.

All transactions must be transparent and politicians should be made responsible to the people and a system of recall should be initiated.

Public access to information is a must and people shouldn't be kept ignorant. Decentralization of power and regular monitoring of work should be done. The laws of the country should be enforced strictly.

All this is possible only when there is a mass movement or may be we have to wait for to another reformation or renaissance movement come up.

To quote a shloka from the Geetha: "Whenever there is decline of righteousness and rise of unrighteousness I incarnate myself, to protect the virtuous and to destroy the wicked from time to time".

Do we have to wait for such an incarnation to abate corruption? I believe that the future belongs to those who are

willing to work for it and I am sure that there are people who are agitated by favouritism and corruption. So it is the fear, the fear of questioning the authorities that has to be curbed first. A mass movement throughout the country with the help of the CVC, the media and the effective judiciary is the only cure.

THE REMEDY

These thoughts might sound revolutionary and impossible but history has proved that it is a mass movement like the French revolution, the Russian revolution and the American Revolution that has upheld people's rights and we need such a revolution.

It can be started first of all by refusing to pay money to get things done. To ask for receipts in all the shops, to ask for accounts and the balance in companies or banks. Computerization in various fields has made the work faster and reduced the scope for delay and corruption.

The security of job should be provided only if work is done faithfully. The judiciary should be made more efficient so that cases can be solved within the shortest time span. Tangible and concrete measures should be taken by politicians to decriminalize politics. There should be a demand for minimum educational qualifications for legislators and ministers. The principle of equal pay for equal work should be followed.

Committing a crime is a sin and being indifferent to a crime is a bigger sin. The first step to prevent the crime of corruption is exposure. Such crime can be prevented if the masses stand united.

INDIAN REVOLUTION IN THE 21ST CENTURY

 Sweena Madhavan Nair
IV 'B' Section

The grim looking prisons of the Bastille were stormed by the people of Paris on July 14, 1789. The people saw the attack on the Bastille as an attack on the injustice of the old regime and the rebellion spread rapidly throughout France. French Nobles were opposed and the revolution emigrated to the other European countries. It was a radical phase of the revolution where the kings were expelled and republics were set up. There arose a great flame of enthusiasm with the abolition of privileges, titles and serfdom. Thus there was a Declaration of the rights of Man in 1789. Russia too saw similar revolutions under the leadership of Lenin, whereby the Tzars were overthrown and replaced by the socialist republic. A question to be asked here would be -Is India in need of such a revolution?

The answer is surely in the affirmative. Indian history saw glimpses of freedom fighters attaining freedom through the mode of Ahimsa i.e. non violence and non-co-operation. There was thus the fulfillment of the aspirations of million of Indians, independence from the clutches of the British without any bloodshed. The masses of the world were awe struck that a popular country such as India could attain freedom without shedding a drop of blood. Swami Vivekananda at a conference in Chicago addressed the members of the crowd as

'brothers and sisters'. This speech enlightened the citizens of the world and earned world wide fame for India as being a humane and peaceful country.

But all has not been well after Independence. India today portrays itself to be a heaven for crooked politicians, corruption and red tapism. Indian citizens have lost all faith in politicians, who have been the guiding light for a number of decades. Of course, there has been transfer of powers, the only difference being that the roads of power were entrusted to unscrupulous politicians rather than the Emperors or petty Badshas of the past.

Water accepts the shape of the vessel in which it is placed. A comparison of this can be made with the innocent Indians who have no ideas of their own and are prone to the gimmicks of the politicians. They are nothing but puppets in the hands of these treacherous politicians who shape public efforts for the sake of their own profits.

The Indian cultural scenario has taken a sadistic deviation. There has been a transition in the Indian culture due to westernisation and the impact of technology. It has resulted in the devaluation of our cultural and moral values. A student celebrating his success with his friends in a train shall never understand the agony suffered by a sick-

passenger. Early legends spoke of grandmothers advising their grand children never to tease the boy next door who was suffering from smallpox or that he too would come down with fever. This is what Indian culture is it teaches the fortunate to sympathise with the downtrodden. Law must prevail to change this sadistic attitude of the Indian people. There can be realisation of oneself only through spiritual pursuance. The realisation of one's true self will help him to differentiate vices from virtues and to become better in life. This can be acquired only with the help of a guru and the Upanishad. So also if a revolution is to take place it requires the aid of a Guru and the Upanishad; if so who shall be the Guru and what will be our Upanishad ?

None other than a lawyer would be the true guide and I PC should be used by the lawyers as a key weapon against all the injustice prevailing in the country. Lawyers must make sure justice has been rendered to the all aggrieved citizens. Lawyers must join hands for the cause of rendering justice. The Bar Councils & Bar Associations must together form voluntary organisations consisting of service oriented people who sue on behalf of the citizens. They must pay voluntary visits to the areas

of public nuisance. Public Interest Litigation must enjoy a significant position as it provides easy access, speedy justice and is less expensive. Mobile courts must be established and penalties must be imposed on the defaulters then and there itself. There must be a special squad of lawyers to check corrupt governmental officials. Who is corrupt ? Is it the one who accepts the bribe or one who gives it ? In my opinion the one who gives the bribe must also be held responsible as he an abettor of the crime. It must be seen that hard-core criminals do not get away through the loop-holes in the I.P.C. Lawyers must live up to the expectations of people.

I would like to conclude by saying that a revolution must take place in the administrative system and this can be done by law and law only. The motto that even though a hundred criminals are acquitted, one innocent person should not be punished must be altered to 'Eventhough a hundred innocents are punished, no single criminal must escape punishment as a single drop of poison is enough to contaminate many gallons of water'.

"God is with the judge as long as he is not doing wrong; but who he does wrong, God leaves him, and Satan taken his place"

...Prophet Muhammad

ANTI-CORRUPTION DRIVE - A FAILURE

 Karunakaran B.
Final Year

The term corruption is of a wide connotation and embraces almost all the spheres of our day-to-day life. It has been considered in a variety of senses as an act of any state officials or a fiduciary in violation of his duty, which results in private gain. It is largely prevalent in almost all the areas of public life affecting society either directly or indirectly. It is now a great threat even in most democratic countries including India, which has badly slowed down the process of its socio-economic development. In the recent years, the number of corruption instances has been tremendously increasing both domestically and internationally. Most of the countries in the world have been subjected to these multifaceted corrupt practices affecting every society irrespective of its level of development. Even in India there are numerous instances. The recent past has witnessed such shocking incidents like JMM bribery case, Tehelka case, TANSI case, Security scam, Hawala scam, Urea scam etc. At present the rackets in Punjab Public Service Commission and judiciary have also created a flutter in the society. Every act of corruption, irrespective of the persons involved, results in misappropriating or misutilising the government funds or in mismanagement and misuse of their positions.

We don't have an effective and workable atmosphere of law enforcement machinery because of the intervention of politicians

and bureaucrats into the fair process of investigation. This is because most of the biggest corruption incidents have been closely associated with top political leaders including those who hold high positions in the Houses of Parliament and State legislatures. Such cases include the names of Chief minister Laloo Prasad Yadav, former senior ministers in the ministry of P.V. Narasimha Rao govt., Smt. Sheela Kaul, Mr. Sukhram and Capt. Satish Sharma, the former minister of Kerala R. Balakrishna Pillai etc. The involvement of political leaders having high influence has resulted in hampering the investigation and tampering with evidence.

In India the legislators are not outside the ambit of the concept of public servants. The legislators are not expected to misappropriate or misutilise the public funds. In India courts have held that "legislators, whether in parliament or in the state legislatures are included in the definition of public servants and therefore, are subject to the provisions of Prevention of Corruption Act, 1988". But the investigations have been usually hampered because of the unnecessary interference of political leaders.

The public servants holding public offices have been found guilty of misbehaviour, mismanagement and misuse of powers throughout the world. There is no code of conduct for public servants. That is why the UN General

Assembly passed two important resolutions in December, 1996, viz., (1) International Code of Conduct for public officials (Resolution 5/59) (2) UN Declaration against corruption and bribery in the International Commercial Transaction (Resolution No. 51/91) According to the recommendations the National Public Officials should follow a Code of Conduct in performance of their duties dealing with (1) General Principles like loyalty, efficiency, effectiveness, fairness and impartiality. (2) Disclosure of personal assets by public officials (4) Acceptance of gifts or other favours (5) Political activity of public officials should not impair confidence in impartial performance of functions and duties. Though both declarations are not binding, the recommendations are still relevant. But, states are found to be still reluctant to bring these methods into practice.

The recent allegations against judges of Karnataka High Court and Punjab and Haryana High Courts scandalised the entire judiciary. Although the gravity of allegations and its genuineness are in doubt, the department of judiciary has also been attracted into the fray of corruption.

Like any other area of public life, corruption is also widely misused in our society to harass the officials in some of the cases. In many cases, the effect of misuse of corruption charges has been reflected both in the legislature and judiciary. The Judiciary being an authority to act even against state, it had been subjected to concocted charges of

corruption several times.

We have had a tradition of strong and independent judiciary as ensured under the Constitution. Judiciary being the final authority, the public expects an unbiased and impartial approach in the justice dispensation system for which we must have an independent judiciary. As pointed out by the Supreme Court (AIR 1994 SC 343) it is very essential to have a healthy and independent judiciary because if the judicial system is crippled democracy will also be crippled. An Independent judiciary is an essential element in judicial administration and the independence of the judiciary can be ensured only if the judiciary is manned by judges of high caliber with an unbiased sense of administration of justice.

It is difficult to set out the reasons for the overall increase in corruption. It is different from time to time and in all cases the motive always is to acquire monetary or personal benefits. In the present day, the effect of globalisation and urbanization has made everyone a consumer and for being a perfect consumer, money has become an essential ingredient. A consumer cannot exist without money. Want of money and its non-availability make persons corrupt, where he does not find place for moral values. Since money is the source of power, such power is always vested in the wealthy bureaucrats and thereby, attempt to be wealthy becomes pervasive. Social reformation has decreased moral values and the concept of dharma. Status and standard

of life have become a crucial aspect of identity of power and as a result, people have begun to give importance to social values rather than moral values.

The word "solution" would be inappropriate as far as corruption is concerned. Corruption has existed from time immemorial and the eradication of corruption has remained elusive. In India, we have enough anti-corruption laws. In India both taking and giving bribes attracts criminal penalties. Right from the beginning when Indian Penal Code was enacted corruption was made an offence. Parliament has passed Prevention of Corruption Act, 1947. This Act was replaced by the Prevention of Corruption Act, 1988. The most important feature of this Act is that it creates special courts for prevention of corruption. Sec. 19(3) of the Act debars the courts from staying the proceedings initiated under the Act. According to this provision no court shall stay the proceedings under the Act on other grounds. This provision has been recognised by the Supreme Court and it has been held that "in cases under the Prevention of Corruption Act, there can be no stay of trials" (AIR 2001 SC 2856). But despite this legal framework only a few

cases have been tried under the Act, though corruption instances are numerous. The biggest deficiency in the legal framework however is that, the investigative agencies are not free from political interference. Despite Supreme Court recommendations to create Central Vigilance Commission, the situation is going worse. The enquiry commissions and other investigative agencies are still not independent of their political masters. Thus there is a need for public awareness against the growing cancer of corruption. Efforts to instill public spirit and to educate them about the consequences of corruption is warranted. The public must be armed with right to know the appropriation of public funds, irrespective of departments.

Corruption being one of the reasons for the economic stagnation in our country, unless and until the problem of corruption is solved, it would become a great threat to the development of our nation. Eradication of corruption is possible only through a mass movement of people. Otherwise, corruption will become legitimised in our society and that will lead to the collapse of our economy.

'A good man out of the good treasure of his heart bringeth forth that which is good; and an evil man out of the evil treasure of his heart bringeth forth that which is evil; for of the abundance of heart the mouth speaketh'

- Lord Christ

Exuberant Performances

Ms. Suma Ramesh
B.L.L.B. (3 years)
FIRST RANK

Ms. Joshitha Raj
V.L.L.B.
FIRST RANK

Ms. Vanessa Noronha
V.L.L.B.
SECOND RANK

Ms. Kini Divyalatha
Rathnakar
V.L.L.B.
THIRD RANK

Ms. Shyamala D.
B.A. Law
FIRST RANK

Mr. Anandaram
B.A. Law
SECOND RANK

Students -
"A bunch of real enthusiasts"

Mr. Yadunandan
President

Mr. Anup Nair
Secretary

Ms. Vidya pai
Joint Secretary

Mr. Mayur Keerthi
Fine Arts Secretary

Srijith
Sports Secretary

Prashanth B.K.
Sports Secretary

Ingenious - Boys and Girls

Manmohan

- ❖ All India Moot Court, Goa - Best Advocate
- ❖ Seminar - Media & Crime

Sushanth Salian

- ❖ All India Moot Court, Goa - Best Advocate
- ❖ Spectra - Paramount Persona
- ❖ Canfest - Dream Merchants, Ad Show, Mock Press
- ❖ Seminar Media and Crime
- ❖ Summer intership Centre for Civil Society, New Delhi

Nikhil Rodrigues

- ❖ Law Cross Word - Law Fest, Goa
- ❖ All India Moot Court - Int. Society, New Delhi

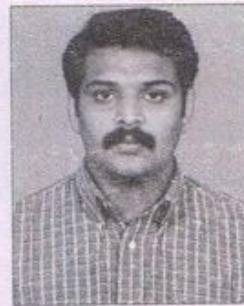
Manjunath

- ❖ Law Cross Word - Law Fest, Goa
- ❖ D. Ratnavarma Hegde Memorial Elocution - Mangalore Zone

Deepti Kishore

- ❖ All India Moot Court - Bar Concil of India, at Kolkatta
- ❖ Seminar Media & Crime

Jaiswin T. Jayan

- ❖ L.M. Singhvi Memorial Moot Court, Jodhpur
- ❖ Seminar - Media & Centre

Jyothi Sharma

- ❖ L.M. Singhvi Memorial Moot Court, Jodhpur

Arun Mascarenhas

- ❖ National Moot Court, Dharwad
- ❖ Seminar - Liberty and Society, New Delhi
- ❖ Captain - College Hockey Team
- ❖ Secretary Moot Court Society

Ashritha Varghese

- ❖ Moot Court, Kerala Law Academy, Kochi

Abdul Salam

- ❖ Moot Court, Saraswathi College, Chitradurga

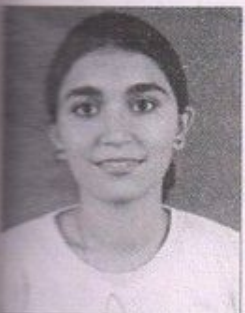
Karunakar

- ❖ Moot Court, Saraswathi College, Chitradurga

Lavanya Raghavan

- ❖ All India Moot Court, Int. Society for Int. Law, New Delhi.
- ❖ Youth Parliament - National Youth Parliament, New Delhi

Neena Dinesh

- ❖ All India Moot Court, Int. Society for Int. Law, New Delhi.
- ❖ Youth Parliament - National Youth Parliament, New Delhi

Gayathri Kamath

- ❖ All India Moot Court, Int. Society for Int. Law, New Delhi.
- ❖ Youth Parliament - National Youth Parliament, New Delhi

Anupama Prabhu

- ❖ All India Moot Court - Bar Council of India, Kolkatta

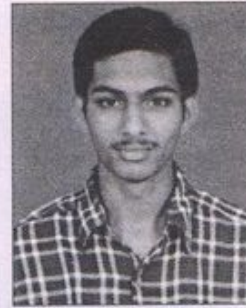
Sandhya Rao

- ❖ All India Moot Court - Bar Council of India, Kolkatta

Alma Banu

- ❖ National Youth Parliament, New Delhi
- ❖ Moot Court - Kerala Academy, Kochi

Vishwas Kamath

- ❖ National Youth Parliament, New Delhi
- ❖ E-TV Dance Competition

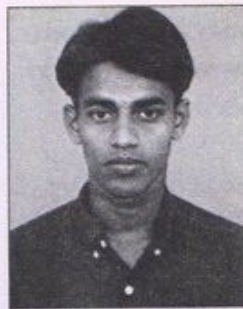
Dheeraj D'Costa

- ❖ Mangalore University level debate, Gonikoppal
- ❖ Student Editor - Niyathi

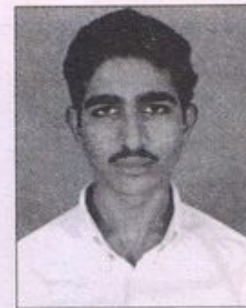
Jayashree

- ❖ State level debate competition on co-operation - Govt. of Karnataka, Bangalore
- ❖ Mangalore University level debate, Gonikoppal

Ishwara Naik

- ❖ Mangalore University Cross Country race, Subramanya, Udupi, Mangalore
- ❖ Marathon Yuvajana Kreedha Ilake, Madikeri
- ❖ District Athletic Meet, Ujire

Pranav Swaroop

- ❖ National Moot Court Dharwad.

Abhishek

- ❖ National Moot Court, Dharwad.

SHOULD HOMOSEXUALITY BE LEGALISED ?

 Harikrishna.G.K.
III Yr. 'A' Section

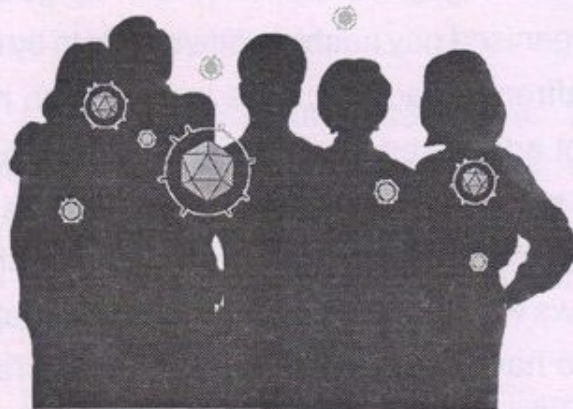
[Agreements favouring]

“Yes A Society in denial of homosexuals can violate their rights”

The Indian Penal Code was drafted in the Victorian age when the popular wisdom was that homo sexuality was an aberration that needs to be rectified by the state. That was the logic behind the inclusion of section 377 in the code. It criminalises all forms of sexual intercourse other than penilevaginal. However that understanding has since changed. Today, homosexual marriages are recognised & allowed in many countries.

In India, anti-sodomy laws have had a history & out-look of extreme moralistic overtures. The reality is otherwise. There exists enough documentary, archaeological & anthropological evidence to suggest that same sex ties, especially among men, were not only culturally acceptable, but also dignified & revered by attributing similar traits to religious deities. Even though the insensitivity of section 377 was a fallout of Victorian England, the rulers of independent India have done nothing about this.

In India, two parallel trends exist today as far as men who have sex with men (MSM) are concerned. The first is a

Pseudo - acceptance of same sex relationships, arising out of non-acknowledgement of the very existence of homosexuality. It's a society in denial where homosexuality is not spoken of at all & ignored where visible. This has its benefits to homosexuals. But it also means that no measures are taken for them or for protection of their basic rights. The second trend is an outright rejection by certain segments who consider homosexuality as alien to Indian culture & a corrupting influence. This translates into violations of their basic rights.

The Legislature has conveniently ignored the existence of homosexuality & done little to revoke the discriminatory laws. The Executive too has had periodic 'drives' for arresting homosexuals from public as well as private spaces. Other

activities include banning publication of material of interest to homosexuals, refusing to give protection to threatened individuals on the basis of their sexuality, protecting groups that have indulged in organised gay bashing, 'fire' protests by the saffron brigade etc. The judiciary too has not addressed the issue of homosexuality & whatever little reference there is in judgments has had a moralistic bias. Other laws which hurt the rights of the vulnerable too have not been changed in India. Take the Immoral Traffic Act. It allows the police to harass sex workers & increases their vulnerability.

With the advent of 'HIV' the state has taken a progressive posture in the formulation of policies on the rights of 'MSM' to health & HIV. Many public announcements form part of the National 'AIDS' control policy. But the law has not been changed. This shows the double standards of the government & is an impediment to effective intervention. This, when serological data shows that HIV among MSM & gays (a few million, according to NGOs & other agencies in this field) is rapidly spreading.

[Arguments against]

'Legitimacy will come only with evolved minds, not court judgments.

Do we need yet another piece of

legislation which will have little relevance to the progress of our nation or to the pressing needs of society today? Thus arguing in favour of legalising homosexuality is another form of pandering to a group which is seen as alien in the Indian context.

This is not to suggest that homosexuals do not deserve their rights. But the gay movement must come to terms with itself & its place in Indian Society. We are a nation which still expects women to serve at home, believes in dowry & is as conservative as traditional monks. To expect this society to do an about turn just because legislation demands it is foolish and wishful thinking.

Why should homosexuality be legalised? Probably so that gay couples can live together or be united in marriage legally. But gay couples already live together. Surely you don't need legislation for legitimacy. You may need it in case the couple divorces & fights either for material goods or child custody. Since gay couples cannot produce children, they'll have to adopt them. But legislation is already so cumbersome for adoption that gay couples don't stand a chance no matter what legislation is introduced.

As far as being united in marriage is concerned, how many actually follow the

principles enshrined in the legal framework? One knows of social people who have converted to other religions so that they can be legally married to another person while they either avoid or evade a formal divorce. So surely gay couples are not looking for legitimacy on this front? Besides, why are we assuming that legalising homosexuality will also mean the fomenting of gay marriages in the classical sense? It will be a long time in India before you actually receive a wedding card in which both sides are the 'baraat' & I am not being facetious.

The argument for legalising homosexuality is premature & far too western a concept. In an age where the Sushma Swarajs of this world get worked up over 'bikini - clad' women on Fashion TV & where we are just coming to terms with Ayodhya & Ram Rajya, legalising homosexuality makes unfair demands on the average Indian's sensibilities. We cannot inflict this trauma on society at large just because a few within it want this kind of liberalism.

Is this unfair to the gay population?

Of course it is. But in India where you have not been able to address the problems of caste & gender, this paradigm leap will inflict greater damage on homosexuals than is already being done.

Lets get real about these issues. We are a real country facing real problems. We are in essence backward in our thinking & in our acceptance of changes in social norms.

Legitimacy for homosexuality will arrive with evolved minds; it will not emerge out of some court judgement. See it in the context of what it will do to society rather than what seems to be right & a trifle fashionable as well.

That's the real dilemma.

Sources :-

- Times of India newspaper - July 14, 2002
- Lawyer's collective - August 2002.

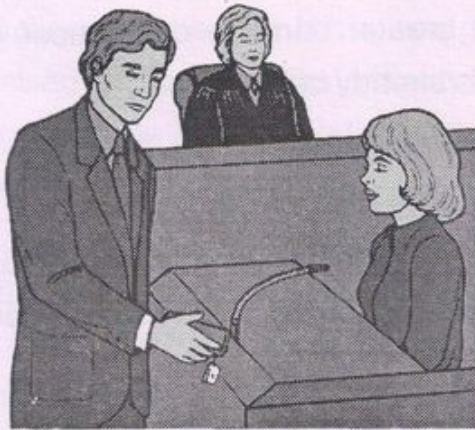
'What is the use of enjoyment of pleasures in this body which is assailed by lust, hatred, greed, delusion, fear, anguish, jealousy, separation from what is loved, hunger, thirst, old age, death, illness, grief and other evils?

... Maitrayani Upanishad

THE MIRAGE OF FEMINISM

Gayathri Kamath
II Yr. LLB 'A'

The United Nations designated 1975 as International Women's year in order to focus attention on problems of women and in particular, the need for their advancement all over the world. The UN called upon the member states to step up measures to promote equality, ensure full integration of women in the total developmental efforts and emphasize not only women's rights but also their responsibility and important role in the social, economic and cultural development.

There is no legal disqualification in this regard, but practice matters much more than theory. In almost every country, man and woman are equal in the eyes of statutes. But equality in law is not always translated into practice, with the result that in most countries, women remain confined to their homes.

When India became Independent, women came to be known as equal partners of men. The constitution clearly

provides equal rights for all, irrespective of caste, creed or sex. Article 15 lays down that the state shall not discriminate against any citizen on grounds of sex, and it adds that, "nothing in this article shall prevent the state from making any special provisions for women" In spite of these provisions in the law, the masses among Indian women, especially the poor and downtrodden are not treated fairly.

Although equal pay for men and women for same type of work was recommended by the International Labour office way back in the 1950s and India as one of the original members, ratified the recommendation in 1958, wage differences, along with other economic and social disparities between men and women continue. There is also legislative support by parliament to ensure equal pay for women. A few progressive organisations observe this law but many do not; prosecutions are few and punishment to offenders is rare.

The unequal treatment given to women is evident from the cases in the courts. In the legal world, it is noticed that the woman's place is secondary. There seems to be an inbuilt bias against women. The working women in offices, factories and other work places where they are to work alongside man are generally an exploited lot. The male bosses take advantage of their position over female

workers. The women have to satisfy their needs or they suffer in their official matters. Their annual progress reports suffer very badly if they do not succumb to their superior's wishes.

Apparently there is male chauvinism in India's judicial set-up too. Court battles are long, expensive and cumbersome. Women cannot cope with the stress and strain of repeated court hearings and the searching cross-examination of lawyers. Consequently the principle of equal justice for man and woman is for all practical purposes a myth. The few women who have carried on legal cases against men for long periods are generally derided in society and are disliked by the members of their own sex.

Another deplorable aspect of the situation of women in India is the increasing number of crimes against women. With the westernisation of society, as a consequence of cable culture in India, the harassment of women has increased. The incidents of rape, besides bride burning and eve teasing are on the increase. Even the schools and colleges, hostels and hospitals are showing a grim face in this aspect. The recent incident at Delhi is a clear cut example. With the improvement of life style in a section of society and easy flow of black money and corruption, women, especially from the lower category of society are exploited to satisfy cruel desires of the rich.

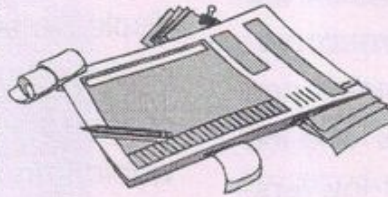
Women's organisations in India are struggling for reforms in the laws of various communities so as to eliminate discrimination and injustice and ensure equality in all areas. Anomalies continue to exist in the laws. The Govt acts very cautiously in this matter so as not to displease the conservative section of the society. So it waits until the demand for change is voiced by the vast majority. The women are bound to suffer till such time these such reforms can be made in the laws of a section of the society. The reasons for many such anomalies in the rights of women are that the traditionalists and fundamentalists among almost all communities wield considerable influence & power. Any change in the traditions seem to affect their supremacy over as their following some of these sections are "Vote banks" for the political parties.

In all, there has been some improvement in the status of women in these 56 years of Independent India, with regard to their education, liberty and openness, but a lot is yet to be done to rid this half of our population from harassment, crime and exploitation. Keeping women in such a state of affairs and denying them their due share in the development of the country and freedom in the true sense of the term, is a standing shame for this country which boasts of progressing rapidly on the path of prosperity and development.

TAX FREEDOM DAY

*If we were to go by Kautilya's teachings,
it is probably time we demanded a refund of the taxes paid*

Nothing in life are more certain than death and taxes. Death, however, comes once, taxes every year. How many days of the year does an average citizen work to pay for government expenditure? When does he become free from being a slave to the government?

Tax Freedom Day is the day you stop working for the government and start working for yourself. It refers to the number of days one has to work to pay off the taxes.

During the years 1980 to 2000, it has varied between 65 days (1980) to 80 days (1987). In other words, people had to work from January 1 March 5 (1980) and to March 20 (1987). The Tax Freedom Day for the year 2000 was March 14 (74 days).

The government collected Rs. 292 per person as tax (that is, per child, man, and woman) in 1980 and Rs. 3,217 in 2000 (in current prices). Tax take includes all direct and indirect taxes at all levels of government (Centre, state, and local).

Indirect taxes constitute a greater proportion of government revenue, though the share of direct taxes has been increasing over the years. Tax on income is the most important direct tax.

Income tax was first introduced in 1860, a reminder from Queen Victoria that India

Gopinath M.R. III Yr. LLB.
Centre for Civil Society Seminar
Bangalore- 24 Aug 2002.

had been transferred to the Crown from the East India Company. The 1860 Income Tax Act expired in 1865, and the next Act was not introduced for twenty-one years.

The Income Tax Act of 1886 exempted agricultural income, a practice that we still follow. The current Income Tax Act is of 1961 vintage. The government spends more than the taxes it collects.

It can borrow or print money to finance expenditure above tax revenues. In 2000, for example, central, state and local governments collected Rs. 3,217 per head in taxes but spent Rs. 5,965 per person.

The government spent 54 per cent more than its revenues. In 1986, the tax take was 22 per cent of Net National Income, but government expenditure was 44 per cent; it spent twice the amount of tax revenue.

The difference is made up primarily by borrowing or printing money. But the cost of government borrowing and printing is finally borne by people as taxes.

The government debt is ultimately paid by taxpayers. The cost of printing money falls on all citizens. The new money printed to finance government spending leads to an increase in prices of goods and services.

The rise in prices lowers the purchasing power of money that people possess. People would be able to buy lesser quantity of goods and services than they would have at the old, lower prices.

This is known as inflation tax. It is an indirect tax where the government increases its spending not by taking money from the people (either as tax or by borrowing) but by lowering the purchasing power of money that people hold. By borrowing and printing money, government can spend more than the current tax revenue.

A fuller picture of government burden on the citizenry should focus on total government expenditure. Central, state, and local governments spent Rs 558 per person in 1980 and Rs. 5,965 per person in 2000.

To pay off the government expenditure burden, a person would have to work 125 days (or up to May 3 from January 1) in 1980 and 137 days (or up to May 16) in 2000. An average citizen worked for four and half months to pay for government expenditure in 2000.

During 1980-2000, the earliest Freedom from Government Day was May 3 in 1996 and the longest was June 8 in 1986. The two extreme years are 1986 and 1996, a coincidence that highlights the governing philosophy of those two decades. The years 1985 to 1992 have been the most profligate - the high tax and spend years.

For 2000, the Tax Freedom Day for USA is May 3 and for Canada June 29, Compared to these, India's TFD of March

14 seems like a tax heaven. But this hides the fact that the link between tax revenue and government expenditure is tighter there.

In India non-tax revenues constitute a sizeable proportion of the overall loot. The total government expenditure therefore gives a more realistic picture of the cost of government in India.

And the Freedom from Government Day is May 16, a date right in the middle of USA, an apparently laissez faire state, and Canada, a welfare state. We haven't yet abandoned the middle ground; Narasimha Rao can sleep easy. (For more information on US and Canada, check www.taxfoundation.org and www.fraserinstitute.ca. And have fun at www.taxslaverysucks.org)

Kautilya's Arthashastra, which in my opinion is a work on public finance and public administration, and not really on economics, regards revenue and taxes as the earning of the sovereign for the services rendered by him to the people, offering protection and maintaining law and order.

The relationship between the king and his subjects is based on dharma, and it is the king's sacred duty to protect his subjects in exchange for tax revenues.

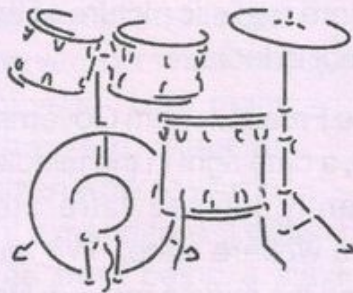
And if the king failed in his duty, says Kautilya, the subjects had a right to stop paying taxes, and even to demand refund of the taxes paid.

What services do we citizens get in exchange for our taxes to the government? Isn't it time to demand a refund?

PEOPLES MAESTRO

Sotty Policarp A.M.
I Yr. LLB. A Section

His dashing, striking and out standing music is everywhere. On satellite channels, in discotheques, and Toyotas. A couple of corporates have tried to get him to endorse their brands in vain, because A. R. Rahman prefers to distance himself from the glare and afterglow of fame Kodambakkam is his oyster. So home is where the studio is and equally studio is where the home is evidently for him music comes first. And life is just something that hums along on the side.

HIS STORY :-

The man who refined contemporary Indian music and is the pride of the entire nation and an idol for millions all over the world needs no introduction. But if you happen to be one, still among the few unfortunate souls, who is a stranger to him and his heavenly music then read on

CHILDHOOD:-

Abdul R.Rahman was born as A.S.Dileep Kumar on 5th of January in the year 1966, in Madras, to a musical family. His father R.K.Sekar was an arranger and conductor in Malayalam movies. Dileep started learning piano at the tender age of four. He wished to become a computer engineer. He was first drawn to music strongly when his father bought a synthesizer from Singapore. Dileep spent hours experimenting with this novel instrument. This instrument was to shape the future of this child.

When Dileep was 9 years old, his father passed away. The pressure of

supporting his family fell on Dileep. At the age of 11, he joined Illayaraja's troupe as a keyboard player. His mother Kaothuri (Now Kareena Begum) encouraged him to follow his father's foot steps.

THE BREAK THROUGH :-

He dropped out from school when he was in 11th Std. He then played on the orchestra of M.S.Vaidhyanathan on world tours. At the same time he composed a few short pieces of music in Illaiya raja's films- a notable one being the theme music in K.Balachander's 'Punnagai Mannan'.

The young and enthusiastic Dileep felt shackled by just playing arranged music and could barely withstand the monotony of playing in an orchestra all the time with his creative wings being suppressed. He played on the key board for T.V. Gopala Krishnan and Kadri Gopalnath, with Siva mani, his childhood friend, on the drums. Fortunately, for Dileep, he got his first break in advertising when he was asked to compose the jingle to promote Allwyn's new trendy range of watches in 1987. Thus began Dileep's 5 year successful saga in advertising where he went on to not only compose more than 300 jingles but would also be the stepping stone to his entry into films.

FIRST COMPLETE ALBUM :-

During his stint in advertising he released his first ever complete album of Islamic devotional songs titled 'Deen Isa'

'Maa', in Tamil. This was later followed by 'Set me free' the Album of English songs sung by Maigudi Subha. Both these albums went unnoticed.

THE CONVERSION

In 1968, one of his sisters fell seriously ill and numerous attempts to cure her failed. Then they came in contact with one Pir Sheik Abdul Qadir Jeelani or Pir Qadri as he was popularly known. With his prayers & blessings Rahman's sister became well. Rattled by the bad experience ever and influenced by the teaching of 'Pir' the entire family converted to Islam. Thus A.S. Dileep became Abdul.R.Rahman and later on, the suggestion of renowned composer Noushad Ali, the name was changed to 'Alah Rakha Rahman'!

THE BIRTH OF ISAI PUYAL"

Manirathnam was introduced to the young composer by his cousin Sharadha Trilok of Trish production. He invited Rahman to his studio with Manirathnam, and after hearing Rahman's composition Rathnam signed on the composer to score the music for his next film, 'Roja'. The song "Tamizha Tamizha" became a favourite in whole Tamil Nadu. Roja was the first step in changing the face of Indian film music. In the same year Roja got the National award for best music and Rahman also got the 'Rajat Kamal' for the Best music director at the National film awards, the first time ever by a debutante. He left advertising and concentrated only on film music. In the five years since Roja, he has created music for block buster films including Pudhiya Mugam, Gentle Man, Kizhaku Seemayilae, Duet, Kadhalan, Bombay, May Madham, Indian, Muthu, Kadhal Desam, Love Birds etc. Today A.R. Rahman's name is an instant guarantee to success.

One very interesting aspect of Rahman is his preference for untrained voices. He

has discovered many new talents, the notable name being Suresh Peters, Shahul Hameed, Unnikrishnan, Sreenivas, Unnimenon, S.P.B. Charan, Mahalakshmi, Harini, Minmini, Sujatha Mohan, Nithyashree & Sadhana Sargam.

Vairamuthu, the lyricist, with whom Rahman shares a special bond remarks, "I am considered to be a great poet, but I don't have any words to describe his genius. He is a rare Pearl in an ocean of music". Another veteran lyricist Valli says "The young boy has held me spell bound! He is always experimenting and is always open to new ideas"

Rahman became the first Indian artist of popular music to go international when 'Vandemataram' was released simultaneously in 28 countries across the world under the prestigious Columbia label of Sony Music on August 15th 1997. The album was a great success. He rendered the song 'Ekam Satyam' along with international popstar Michael Jackson at a concert for under privileged children in the Olympic Stadium in Munich, Germany. He performed along with a troupe comprising dancers Shobana and Prabhudeva. Jackson rendered the English portion of the song while Rahman sang the Sanskrit portion of the song.

Amidst all this heady success, Rahman remains unchanged. He is as humble, modest, shy, low profile, unassuming, self-effacing, devout and down to-earth as he was at the beginning of his career. His personality is summed up in his favourite prayer which goes thus "O God, If I worship thee for fear of hell, burn me in hell, and if I worship thee in hope of paradise, exclude me from paradise, but if I worship thee for thy own sake, grudge me not thy ever lasting beauty".

LEGAL INSANITY AS A DEFENCE UNDER THE INDIAN PENAL CODE

 Sandhya Rao
1 yr (3 years)

In movies & on television shows, a standard legal defence for an accused is insanity or temporary insanity. To most of us, the legal reasoning behind this defence is fairly mysterious. On a typical lawyer's show, the defence lawyer brings in a psychologist who says that the defendant should not be held accountable for his or her actions because he or she has a certain mental illness that interferes with his or her reasoning capacity. If the jury thinks that the person actually does have this mental illness, it finds him or her not guilty.

the lower courts agreed that M'Naghten should not have been acquitted. The judges then created the definition of legal insanity which became known as the M'Naghten rules.

Generally, insanity is defined as the absence of ordinary reason, thought & comprehension. Lexically it signifies unsoundness of mind or derangement of the intellect.

The Indian law relating to insanity is found in section 84 of the IPC which deals with the act of person of unsound mind; "Nothing is an offence which is done by a person who at the time of doing it, by reason of unsoundness of mind, is incapable of knowing the nature of the act, or that he is doing what is either wrong or contrary to law".

The principle behind this section is that such person by reason of unsoundness of mind is prevented from controlling his own conduct & deprived of his ability to come to a rational conclusion or judgement on his act which he meant to do. Further, this section is based on the theory that an action does not constitute an offence unless done with a guilty intention.

There are certain principles to be borne in mind in applying this section. They are as follows :

This raises a of questions that most shows do not answer clearly, like,

1. Why does mental illness excuse someone from criminal guilt ?
2. What level of mental illness constitutes insanity ?
3. How do you prove somebody is or was mentally ill?

The Legal history of the insanity defence starts with the 1843 case of Daniel M'Naghten who shot & killed a man named Drummond. M'Naghten was suffering from delusional psychosis. M'Naghten was tried & acquitted of the offence, the jury finding him not guilty by reason of insanity. This ruling raised a public outcry. The judges of

a) Every type of insanity is not legal insanity, the cognitive faculty must be so destroyed as to render one incapable of knowing the nature of the act.

b) The court must consider whether the accused suffered from legal insanity at the time when the offence was committed.

c) In reaching such a conclusion, the circumstances which preceded, attended or followed the crime are relevant considerations.

Sec 84 of IPC lays down the following legal tests of responsibility in case of alleged unsoundness of mind.

1) M'Naghten's rules

To excuse from responsibility, said the judges "It must be clearly proved that, at the time of committing the act, the person accused was labouring under such defect of reason, from disease of mind as to not know the nature & quality of the act he was doing, or if he did know it, he did not know it was wrong". This rule is variously referred to as "test of the intellect", or "test of reason", or the "right or wrong test"

2) Irresistible Impulse Test

The M'Naghten Rule did not attempt to define insanity to everyone's satisfaction. It ignored emotions, and many a man's actions are determined more by his emotions than by intellect. Gradually, in a series of cases, the "Irresistible Impulse Test" came into being applied along with M'Naghten Rules. There are 3 kinds of persons

who may be said to be non compos mentis (not of sound mind)

1) **An idiot :-** Defined as a person who cannot count twenty, or tell the days of the week, or do not know their father or mother or the like.

2) **One made non compos mentis by illness :-** One who is accused in criminal cases from such acts as are committed under the influence of this disorder.

3) **Lunatic or a mad man:-** One who is afflicted by mental disorder only at certain periods or vicissitudes having intervals of reason.

The following illustrations will help us determine who can make use of the benefit of section 84 of IPC.

1) Consider the case when a woman jumped into a well along with 2 children aged 4 yrs & 2 months respectively. The children died but the woman was saved. She was charged with attempt to commit suicide & committing murder of her children. The plea of legal insanity was put forth by the defence.

It was held that she being conscious that her act was not proper, the plea of insanity was not maintainable.

2) In the English case R Vs Uarke a woman was charged with theft from the supermarket. Her defence was that she had taken goods in a state of absentmindedness resulting from depression. Accepting medical evidence, her mental condition & her

conduct in her house, her defence was accepted & she was acquitted.

The jurisdiction of Forensic pathology in recent years has advanced and it has become important from the practical point of view to study the psychology of criminals. Thus it has become very important to examine all cases of crime in the background of the psychology of the criminals. The study of psychology of criminals would throw new light and

may open up new ways to prevent crimes and treat criminals in such a way that they become free of the psychological problems and do not repeat the crime. English law has adopted itself to modern developments & it is hoped that Indian law too would be changed on this score with due regard to the modern developments in the field of psychology of criminal behaviour.

ಹೊಸತೆಲ್ಲಿ ಹುದು

ನಿಮಿಷ ಸಾಗಿತು
 ವಾರ ಸಂದವು
 ವರುಷ ಉರುಳಿತು
 ಹೊಸತೇನಿಹುದು
 ಮೂಡಣದಲಿ ಬೆಳಗಿ
 ಪಡುವಣದಲಿ ಕರಗಿ
 ಮುಳುಗಿ ಮೇಲಳುವ
 ಅದೇ ದಿನಕರನಿಹನು
 ನಿಶೆಯ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಜಾರಿ
 ಚುಕ್ಕೆ ಬಳಗದೊಡೆ ಮೇಲೇರಿ
 ಬಾಡಿ ಅರಳುವ
 ಅದೇ ಶಶಿಯಿಹನು
 ನಗುವೊಳು ಕುಣಿಯುವ
 ನೋವೊಳು ಕೆರಳುವ
 ಮೆರೆದು ಮಣ್ಣು ಸೇರುವ
 ಅದೇ ಮನುಜ ಜಾಯಿಯಿಹುದು

A FROG IN THE WELL KNOWS NOTHING ABOUT THE VAST SEA

DEGSAS (VA)

[Deepti, Ephratah, Grace, Sunayana, Ashanithi, Sushma]

A frog in the well knows nothing about the vast sea. The frog thinks the water in the well is its ocean. Now can you imagine the state of mind of that frog when it's confronted with the ocean in reality? The frog will be bewildered! We students of law college are nothing but frogs in the well as we think getting LL.B degree is all that we come to college for - the reason for joining this course may be that we didn't get into other professional courses or we thought doing LL.B is better than getting a common degree or that we liked the building & the crowd and thought we could enjoy ourselves here for a long period of 5 years, but very few of us really perceived their goal of LL.B degree to carve a future out of it.

If we conduct a survey to ask the full form of LL.B we may get varied replies like 'Lords of last benches'. or 'Lagada, Lagada, Buriye' in local language but now some of us know it is Legum Baccalaureus (Latin) or (Bachelor of Laws).

It's true, friends, that we come to college to enjoy but at the same time our request to you is 'please think about your future' because when you reach the 'final year' you will all be hit by the question about your future and when you finish your course you will be like the frog in a well seeing the ocean for the first time. The reason for this, friends, is that we students haven't realised the importance of our course and what we

can gain out of it from the best resources available.

'There are 4 seeded universities of law. NLSIU [National Law School of India University], NUJS [National University of Juridical Sciences], National University at Bhopal & National University at Jodhpur. All these universities give LL.B (Hons) degree. We B.A. LL.B students have little say in front of them as they have better career opportunities due to campus recruitments. We students think only in terms of practising whereas there are numerous other options and practising is considered as the last option by these universities. The reason behind this is that the ocean is very large and only a few experienced lawyers well versed in law reach the shore amongst so many other lawyers swimming along with them.

The need of the hour is to take part in various moot court [Law fests] competitions conducted by other colleges to get exposure, knowledge and the trend in upcoming lawyers and to get an idea as to where we stand amongst them. Other

than this as our lecturers usually tell us there are various other upcoming fields in law like Intellectual property, cyber law, environmental law, law on space research, corporate law etc. in which we could do our projects and present papers at seminars. For the students who are interested in studying in the seeded universities they offer you a chance to go and study for 1 semester which can be done during our holidays. Those interested in law firms are requested to check out on the net as they give jobs only to those students who have completed 2 to 3 internships with them. Students can very well do the internships with the firms in the holidays in whichever field they choose. These are the initial steps which we want all the students of our law college to take (and as we were not aware of them, so we thought of writing about them) and this is

the best way we could make you aware as challenges can be stepping stones or stumbling blocks. It's just a matter of how you view them. Don't wait for your ship to come in; row out to meet it or else you will be like the helpless frog which sees the ocean for the first time.

"We have just given a supporting hand - the choice is yours"

Friends the future is bright,
all we have to do is be right,

in choosing our goal to reach the height,
the journey is tough & competition tight,
never should this become our plight, as we
are sure we will find the light, that will give
us the courage to fight and show our glory
and might !

All the best

ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ

ಸೂರ್ಯನು ನಿತ್ಯ ಉದಯವಾಗಿ ಜಾತಿ, ಮತ, ಕುಲವೆಂಬ
ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ರಶ್ಮಿಯನ್ನು ನೀಡುವನು
ಮಾನವ ನೀ ಯಾರಿಗೆ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಚ್ಯೋತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದೆಯೋ

ನೀರು ಕೊಳವಾಗಿ, ನದಿಯಾಗಿ, ಸಮುದ್ರವಾಗಿ ಹರಿದು
ಜಾತಿ, ಮತ, ಕುಲವೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಜಗತ್ತಿನ ದಣವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಮಾನವ ನೀ ಯಾರಿಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ದಣವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದೆ

ಹೂವು ಪರಿಮಳ ಬೀರಿ ಜಾತಿ, ಮತ, ಕುಲವೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ
ತನ್ನ ಸುಹಾಸನೆ ಮುದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ.
ಮಾನವ ನೀ ಯಾರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಕಂಪು ನೀಡಿದೆಯೋ

ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿ ಕುಲಗಳು ತಮ್ಮ ಬಾಳುವ ಆಸೆಯನ್ನು ತೊರೆದು
ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ.
ಮಾನವ ನೀ ಯಾರಿಗೆ ಬಾಳುವ ಆಸೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರುವೆ?

ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗರತ್ನ
IV (5) ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ.

ARE MEN AND WOMEN EQUAL ?

 Shabari S. Shettigar
IV 'A' Section

The question whether men and women are equal or not may not be very openly debated but it is an important question felt every where - at home, at the workplace, at social gatherings etc.

Just as the whole universe remains suspended in space by an intelligent blend of the gravitational and centrifugal forces, the whole organic world is sustained by a beautiful network of male & female relationships. The warp and woof of the social fabric is men and women.

To a small mind the question always arises as to who is really superior-men or women. Men generally appear to be physically stronger than women. This is evident in the animal world too. All we have to do is look at the cock or the bull. Exceptions may be there where the female of the species is stronger than the male counterpart. Competitions in sports and games are held separately for men and women. Otherwise women would have

found themselves in a disadvantaged position. Physical strength is a decisive advantage for the male. Look at the rulers throughout the world throughout the ages; With the exception of a few female rulers, the male has ruled the world throughout. We find male domination in most of the areas like the armed forces, engineering, medicine, law, administration, politics etc.

Women appear to be superior to men in culinary skills and home management. A woman is known to bring forth children only with significant help from a man. In this field men now appear to be losing out. The news of the birth of the first baby by cloning is really shocking for men for a day may come when children may be born without the help of men.

Obviously the ability of men and women cannot be measured in terms of physical strength alone. When we delve deeper than the physical level of our existence and enter into the arena of the mind, we find that men are generally intellectually superior. They have greater rational ability. Perhaps this is the reason why we find they outnumber women in the aforesaid professional fields. But there is another side to the mind and that is the emotional side. If the rational ability lies in the head, the emotional faculty is in the heart. Emotionally women are found to be stronger than men. Women are more capable of sustained love.

To quote Sri Mata Amritanandamayi - "There are two types of languages, in the world-the language of intellect and the language of the heart. The language of dry, rational intellect likes to argue and attack. Aggression is its nature. It is purely masculine, devoid of love or any sense of relatedness. It says "Not only I am right and you are wrong, but I have to prove this at all costs so that you will yield to me". Controlling others and making them puppets that dance according to their tune is typical of those who speak this language.

The language of the heart, the language of love which is related to the feminine principle is quite different. Those who speak this language do not care about their ego. They have no interest in proving that they are right or that anyone else is wrong. They

are deeply concerned about their fellow beings and wish to help, support and uplift others. These are the givers of tangible hope and light in this world. Unfortunately in the world today it is the language of intellect that prevails and not the language of the heart. This is why the world is filled with conflict, violence and war. A feminine heart and a masculine intellect should unite and operate as one entity. This is the only way to resolve conflicts, violence and war.

To conclude, if men become more emotional and women are rational, this world will be a better place to live in, because they will become better individuals. Thus the question are men and women equal or not is really absurd.

ಹನಿಗವನಗಳು :-

ಲ(ಕ್ಷ)ಕ್ಷ
ಮಂತ್ರಿ
ಮಹಾಶಯರ
ಕೈಗೆ ಸುರಿದರೆ
ಲಕ್ಷ
ಹರಿಸುತ್ತಾರಷ್ಟೆ
ಅವರು
ಜನತೆಯ
ಮೇಲೆ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ

ವಿವೇಕಾ
ತಾಯಿ
ಮಗಳಿಗೆ
ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದಳು
ನಿನಗಿಲ್ಲ
ವಿವೇಕಾ
ಮರುದಿನವೇ
ಎದುರಾದ
ನೆರೆಮನೆಯ
ವಿವೇಕಾ !

ಅನಾ(ತ)ಥ
ರಾಜಕಾರಣಿ
ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದ
ನಾ ಅನಾಥ
ಬಂದು
ಆದರೆ
ನಿವಾರಿಸಿಲ್ಲ
ಬಡತನದ
ಆ ನಾತ
ಇಂದೂ !

THE BEST DAY OF MY LIFE

 Khadeeja
IV 'A' Section

Today, when I awoke, I suddenly realized that this is the best day of my life, ever!

There were times when I wondered if I would make it for today; but I did! And because I did, I'm going to celebrate!

Today, I'm going to celebrate what an unbelievable life I have had so far: the accomplishments, the many blessings, and, yes, even the hardships because they have served to make me stronger.

I will go through this day with my head held high and a happy heart. I will marvel at God's seemingly simple gifts: the morning dew, the sun, the clouds, the trees, the flowers, the birds. Today, none of these miraculous creations will escape my notice.

Today, I will share my excitement for life with other people. I'll make someone smile. I'll go out of my way to perform an unexpected act of kindness for someone I don't even know.

Today I'll give a sincere compliment to someone who seems down. I'll tell a child

how special he is, and I'll tell someone I love how much she means to me.

Today is the day I quit worrying about what I don't have and start being grateful for all the wonderful things God has already given me. I'll remember that to worry is just a waste of time because my faith in God and his divine plan ensures everything will be just fine.

And tonight, before I go to bed, I'll go outside and raise my eyes to the heavens. I will stand in awe at the beauty of the stars and the moon, and I will praise God for these magnificent treasures.

As the day ends and I lay my head on my pillow, I will thank the Almighty for the best day of my life. And I will sleep the sleep of a contented child, excited with expectation because I know tomorrow is going to be the best day of my life, ever !

(Source : Internet) ●

ಹನಿಕವನಗಳು :-

ಸಂಸಾರ

ಜಡವೇರುತ
ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಬಾರದು ಸಂಸಾರ
ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅದರೊಳಗಿದೆ
ಸಂ (Some) - ಸಾರ !

ಮುಸ್ಸಂಜೆ

ರಾತ್ರಿಯ ಜನನ
ಹಗಲಿನ ಮರಣ
ಮುಸ್ಸಂಜೆಯಿದರ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣ

 ಸುಪ್ರೀತ್ ಯಸ್.
ಪ್ರಥಮ ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ 1963

ಪ್ರೊ. ಬಿ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ :-

ಗಾಳಿ ಮತ್ತು ನೀರು ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ಸಂವರ್ಧನೆಗೆ ನಿಸರ್ಗದ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಗಳು. ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಸಿಲು ಮತ್ತು ಮಳೆ ನಿಸರ್ಗದ ಸಂಜೀವಿನಿ ಶಕ್ತಿಗೆ ಪೂರಕವಾದವುಗಳು. ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ನದಿಯ ದಡಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳ ಅತೀ ಸಾಮಿಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಬದುಕು ಸಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ರೋಗ ನಿವಾರಕ ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳ ನೈಸರ್ಗಿಕ ತಾಣ ಅರಣ್ಯಗಳು, ಗಿಡಮರಗಳು ಮಾನವನ ಹಿತೈಷಿಗಳು, ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಬದುಕು ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಅವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದುವುಗಳು ಎಂಬುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಅರಿತಿದ್ದರು. ಅಧರ್ವಣವೇದದ 5-30-6ನೇ ಶ್ಲೋಕದ ಸಾರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ - "ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವರ್ಗವಿರುವುದು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಸಜೀವ ಜಗತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ತಾಣ; ನಿಸರ್ಗದ ಎಲ್ಲ ವರಗಳ ಅಶೀರ್ವಾದವೂ ಇದರ ಮೇಲಿದೆ; ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿ ಬಾಳಿ" ಎಂದು.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ನಾಗರಿಕತೆ ಬೆಳೆದು ಜನರು ಅರಣ್ಯಗಳಿಂದ ದೂರ ವಾಸಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೂ ಮಳೆ, ಮರಮಟ್ಟು, ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ, ಬೇಟೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಸಿಲು ಮಳೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉಷ್ಣ ಹಾಗೂ ಅರೆ ಉಷ್ಣವಲಯಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾಡು ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ ಕಾಲಿರಿಸಿದಾಗ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸ್ಪೋಟಗೊಂಡು ಕಾಡುಗಳು ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ನಾಶಗೊಂಡವು, ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡುಗಳು ಬರಿದಾದವು. ಇವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಮಣ್ಣಿನ ಸವಕಳಿ ಹೆಚ್ಚಿತು.

ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಗಳು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನಗಂಡರು. ಅರಣ್ಯಗಳು ಮಣ್ಣನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಎಲ ಪಾಚಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಪ್ಪನೆಯ ಪದರವು ನೀರನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಸ್ವಂಜದಂತೆ ಕೆಲಸ

ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅರಿತರು. ಅರಣ್ಯ ಮರಗಿಡಗಳು ಭೂಮಿಯ ಪಾತಳಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಉಸಿರಾಟದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ನೀರನ್ನು ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ವಾತಾವರಣ ಸಾಂದ್ರತೆಯು ಮೋಡವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು ಮಳೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಅರಣ್ಯಗಳು ಋತುಚಕ್ರ ಪೂರ್ಣವಾಗಲು ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ. ದ್ಯುತಿಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಆಮ್ಲಜನಕವನ್ನು ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊರ ಬಿಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮರಗಿಡಗಳು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಹೀಗಾಗಿ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಸಸ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಉತ್ತಮ ಸಮತೋಲನ ಇದೆ.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರ ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಯಿತು. ಅರಣ್ಯ ಖಾತೆಯ 1858 ರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಆಯ್ಕೆ ಯವರನ್ನು 1858 ರಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ತದನಂತರ ಅರಣ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾನೂನು ಸ್ವಾಚ್ಛಂದ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 1878, 1927 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 1963 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂತು

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಏಳನೇ ತಪ್ಪೀಲಿ ಎರಡನೇ ಷರ್ಟಿಯ 19ನೇ ಕ್ರಮಾಂಕದಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಸಂವಿಧಾನ 42 ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ 1976 ರಲ್ಲಿ ರದ್ದುಪಡಿಸಿ 17ನೇ ಏ ಕ್ರಮಾಂಕದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಉಭಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಅರಣ್ಯಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೆರಡೂ ಈ ವಿಷಯದ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಮನಗಂಡು ಇದನ್ನು ಉಭಯಂತರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ, 'ಸರ್ಕಾರವು ಪರಿಸರವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು' ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಅರಣ್ಯ ಹಾಗೂ ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 48 ನೇ ಪ್ರಕರಣವು (Article) ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

"ಅರಣ್ಯ, ಸರೋವರ, ನದಿ ಮತ್ತು ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪಡಿಸುವುದು ಅಲ್ಲದೇ ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಹೊಂದಿರುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ" ಎಂದು ಸಂವಿಧಾನದ 51ನೇ ಏಕಪದ್ಯವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದತ್ತ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಮಹತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವುಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು 1963ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲೂ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಯ್ದೆಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು 1969 ನೇ ಜೂನ್ 1 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಕಾರ 'ಜಾನುವಾರು' ಎಂದರೆ ಕನೆ, ಒಂಟೆ, ಎಮ್ಮೆ, ಕುದುರೆ, ಕತ್ತೆ, ಹೆಸರಗತ್ತೆ, ಹಂದಿ, ಕಾಡು ಕುರಿ, ಮೇಕೆ ಮರಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು.

'ಅರಣ್ಯ ಅಪರಾಧ' ಎಂದರೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿದು ವಿಧಿಸಬಹುದಾದ ಅಪರಾಧ.

'ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನ' ಎಂದರೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ತಂದಿರುವ ನಾಟಾ, ಇದ್ದಲು, ಕಾಚು, ಮರದಣ್ಣೆ, ರಾಳ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಾರ್ನಿಶ್ ತೊಗಟೆ ಅರಗು, ಮುಖವಾಹು ಹೂ/ಬೀಜಗಳು.

"ಅರಣ್ಯದಿಂದ ತಂದಿರುವುದು" ಎಂದರೆ ಮರಗಳು, ಎಲೆಗಳು, ಹೂಗಳು, ಹಣ್ಣುಗಳು, ಮರವಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಗಳಾದ ಹುಲ್ಲು, ತರುಲತೆ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಧಾನ್ಯ ಅಥವಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು, ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಮರ್ಮದಂತೆ ಕೊಂಬು, ಉಣ್ಣೆ, ಚೇನು, ಮೇಣ, ಗೂಡು, ಮೇಲ್ಮೈ ಎಣ್ಣೆ, ಕಲ್ಲು ಮತ್ತು ಖನಿಜಗಳು.

ಪದಿ ಎಂದರೆ ತೊರೆ, ಕಾಲುಪೆ, ಅಳಿವೆ ಅಥವಾ ಇತರ ತೋಡುಗಳು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅಥವಾ ಕೃತ್ರಿಮವಾದವುಗಳು.

ಪಾಟಾ ಎಂದರೆ ಬಿದ್ದು ಅಥವಾ ಕೆಡವಿದ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಕೊಯ್ಲು, ಕೊರಿದ ಅಥವಾ ಕತ್ತಿದ ಮರಮುಟ್ಟುಗಳು.

ಮರಗಳು ಎಂದರೆ ತಾಳೆ, ಬಿದಿರು, ಸ್ಯಂಪ್, ಬ್ರೂವುಡ್ ಮತ್ತು ಬೆತ್ತಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯ ಎರಡನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೀಯುತ್ತದೆ.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಡೆತನದ ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಯಾವುದೇ ಭೂಮಿ/ ಜಮೀನನ್ನು ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯವೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸುವ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅಂತಹ ಜಮೀನನ್ನು ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯವೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಜಮೀನನ್ನು ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯವೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂತಲೂ ಅದು ಇರುವ ಜಾಗ ಮತ್ತು ಅದರ ಗಡಿಗಳು ಯಾವುವು ಎಂತಲೂ (ರಸ್ತೆ, ನದಿ, ಸೇತುವೆ ಅಥವಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಗಡಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕು) ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಅಧಿಸೂಚನೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಂಥ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರಬಹುದಾದ ಹಕ್ಕು, ಹಕ್ಕಿನ ಪ್ರಮಾಣ, ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು.

ಒಮ್ಮೆ ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯವೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಲಿಖಿತವಾಗಿ ಮಂಜೂರಿ ಪಡೆದ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಂದ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಇಂತಹ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಸೂಚನೆ ಹೊರಡಿಸಿದ ನಂತರ ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದ ಗಡಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿ ಪಟ್ಟಣ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಡಂಗುರ ಸಾರುವ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ಅಥವಾ ಕರಾರು ಪತ್ರದ ಹಕ್ಕು ತನಗಿದೆಯೆಂಬ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕು ಆದರೆ ಅರಣ್ಯದ ಸೂಕ್ತ ನಿರ್ವಹಣೆಗೋಸ್ಕರ ಮಂಜೂರಾದ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಇತರ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವು ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕೃಷಿ ಬದಲಾವಣೆ/ಸ್ಥಳಾಂತರದ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ತಕರಾರಿನ ವಿವರಗಳು ಹಾಗೂ ಇಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯು ಯಾವ ಸ್ಥಳೀಯ ಪರಂಪರೆಯ ಅಥವಾ

ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಅನುಮತಿ ಅಥವಾ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದೇ ಅಥವಾ ನಿಷೇದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿಸಲ್ಪಿಸಬೇಕು.

ದಾರಿ, ಗೋಮಾಳ, ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನ ಅಥವಾ ನೀರಿನ ಹರಿವಿನ ಬಗ್ಗಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇತರ ಜಮೀನಿನ ತಕರಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಾದಿಯ ವಾದಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಆಲಿಸಿ ಇಂತಹ ತಕರಾರನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಅಥವಾ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುವ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬಹುದು. ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿಯವರು 1894 ನೇ ಇಸವಿಯ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಅವರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದು ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಬಹುದು.

ಯಾವುದೇ ತಕರಾರನ್ನು ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ತಕರಾರನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿರುವರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಇಂತಹ ತಕರಾರು ಗೋಮಾಳದ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಋತುವಾನದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿರುವರೆಂದೂ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಮರಮುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿರುವರೆಂದೂ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು.

ಇದಲ್ಲದೆ, ತಕರಾರನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲವಕಾಶ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧ ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಮಯಾವಕಾಶ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಸೂಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕಾದಿರಿಸುವ ಅರಣ್ಯ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಗಡಿಯ ನಿಶಾನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಅಧಿಸೂಚನೆಯ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಅಂತಹ ಅರಣ್ಯವು ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಲಿಖಿತ ಮಂಜುರಾತಿ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಂತಹ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರುವುದು ಅಡಮಾನ ಮಾಡುವುದು, ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ದಾರಿ ಅಥವಾ ನೀರಿನ ಹರಿವಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಹಾಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಅನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿಯು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅಥವಾ ಅಧಿಕೃತ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿ ಪಡೆದು ಅಂತಹವುಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬಹುದು.

ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯಗಳು ನಿಷೇದಿತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು :

- i) ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವುದು.
- ii) ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಚಾನುವಾರು ಮೇಯಿಸುವುದು ಅಥವಾ ದನಗಳನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುವುದು.
- iii) ನಾಟಾ (ದಿಮ್ಮಿ) ಗಳನ್ನು ಎಳೆಯುವಾಗ ಅಥವಾ ಮರ ಕಡಿಯುವಾಗ ಅಥವಾ ಬೀಳಿಸುವಾಗ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತನದಿಂದ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡುವುದು.
- iv) ಮರ ಸುಡುವುದು ಅಥವಾ ಎಲೆ ಅಥವಾ ತೋಗಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು.
- v) ಯಾವುದೇ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೊರ ತರುವುದು.
- vi) ಕೃಷಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ನೆಲವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅಗೆಯುವುದು.
- vii) ಆನೆ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ 1876 ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಆನೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅಥವಾ ಹಿಡಿಯುವುದು.

ಇವಲ್ಲದೆ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು

- 1) ಮರ, ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಬೀಳಿಸುವುದು, ಕೊಯ್ಯುವುದು, ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು, ಸಾಗಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದು.

- 2) ಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮರಮಟ್ಟು, ದಿಮ್ಮಿ ಮತ್ತಿತರ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ನೀಡುವುದು.
- 3) ಇಂತಹ ಅರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನಗಳ ತಪಾಸಣೆ.
- 4) ಕೃಷಿಗೋಷ್ಠರ ನೆಲವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಗೆಯುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಯಮಗಳ ಅನ್ವಯವಾಗಿ 6 ತಿಂಗಳ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ ಅಥವಾ 500 ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ಅಥವಾ ಎರಡನ್ನೂ ವಿಧಿಸಬಹುದು.

ಗ್ರಾಮ್ಯ ವನ : ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಜಮೀನನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೋಸ್ಕರ 'ಗ್ರಾಮ್ಯವನ'ವೆಂದು ಅಧಿಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಘೋಷಿಸಬಹುದು. ಗ್ರಾಮ್ಯ ವನದ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಫಲಾನುಭವಿ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯವು ಇಂತಹ ವನಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬಹುದು.

ಸರ್ಕಾರೇತರ ಅರಣ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ (ನಿಯಂತ್ರಣ)

ಮಂಜೂರಾತಿ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ತನಗೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆಯೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯದ ಮಾಲಿಕ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯ

ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದು ಅಥವಾ ಕಾಡನ್ನು ಬಯಲಾಗಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಹಾಗೂ ಇಂತಹ ವಿಧಿಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೋಸ್ಕರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದೇ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅಗೆಯುವುದು, ಜಾನುವಾರು ಮೇಯಿಸುವುದು, ಮರಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದು, ಕಡಿಯುವುದು ಅಥವಾ ತೆರವುಗೊಳಿಸುವುದು, ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಅಧಿಸೂಚನೆಯೊಂದರ ಮೂಲಕ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿಷೇಧಿಸಬಹುದು. ಇವುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾದರೆ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅರಣ್ಯಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಅಧಿಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ ತಾನೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಒಡತನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಕರಾರು ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಅಮಾನತಿನಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಅರಣ್ಯದ ಮಾಲಿಕನು ಅಂತಹ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಮಾರಲು, ಪರಭಾರ ಮಾಡಲು, ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಅಥವಾ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕೃತ ರಶೀದಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಅನರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ವಹಣೆಯು ಆ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

"The ocean is the goal of all streams and of the rains from the clouds, yet it is never over flowing and never emptied; so the dharma is embraced by many millions of people yet it neither increases nor decreases"

... Bhagavan Buddha

ಜೋಗಿ ಮಠ (ಕದ್ರಿ ಮಠ)

೧ ಗುರುಪ್ರಸಾದ್
ಪ್ರಥಮ ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ.
'ಎ' ವಿಭಾಗ

ಮಂಗಳೂರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೇವಾಲಯ, ಚರ್ಚ್, ಮಸೀದಿ, ಕೋಟೆ, ಉದ್ಯಾನವನ, ಮಠಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ನಗರವಾಗಿದೆ. ಮಂಗಳಾದೇವಿ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಮಂಗಳೂರು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಠ ಜೋಗಿ ಮಠ.

ಮಂಗಳೂರಿನ 4.5 ಕಿ.ಮೀ. ಈಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೋಗಿಮಠವಿದೆ. ಜೋಗಿಮಠವು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕದ್ರಿ ದೇವಾಲಯ, ಕದ್ರಿ ಉದ್ಯಾನವನ, ಕದ್ರಿ ಮೃಗಾಲಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕದ್ರಿ ದೇವಾಲಯದ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಜೋಗಿಮಠವಿದೆ. ಕದ್ರಿ ದೇವಾಲಯವು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ಕದ್ರಿ ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಕಾರ ಪರಶುರಾಮರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಬಿಡವಾದ ಕದಳಿ(ಬಾಳೆ) ವನವಿತ್ತೆಂದು ಅದರ ಹಣ್ಣುಗಳು ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಗೆ ಸುವರ್ಣವಯವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದು "ಸುವರ್ಣ ಕದಳೀಕ್ಷೇತ್ರ" ವೆನಿಸಿ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ 'ಕದಳೀವನ'ದಿಂದಲೇ 'ಕದರಿ-ಕದ್ರಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಗಂಗರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕದ್ರಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಅಲೂಪ ಅರಸರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕದ್ರಿ ದೇವಾಲಯದ ಲಿಂಗವನ್ನು ನಾಥ ಪಂಥದ ಪ್ರವರ್ತಕ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಾಥನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ 'ಮಂಜುನಾಥ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಕದ್ರಿ ದೇವಾಲಯದ ಎದುರುಗಡೆ ಸುಮಾರು ೩.೫ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಅಧ್ಭುತವಾದ ಲೋಹ ನಿರ್ಮಿತ ದೀಪಸ್ತಂಭವೊಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ತನಕ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಐತಿಹ್ಯವೊಂದು ಪ್ರಚಲಿತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ದೇವಾಲಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೀಪೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ಬತ್ತಿ ಜೋಡಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಾರನು ಮೇಲಿಂದ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇಳಿಯುವುದರ ಬದಲು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ದೀಪ ಹಚ್ಚುತ್ತಾ

ಮೇಲೇರಿದನಂತೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅಡಿ ಭಾಗದ ದೀಪದ ಕುಡಿಗಳ ಕಾವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಥಕುಂಡವೊಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಅಲ್ಲೇ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಹೋದನಂತೆ. ಇದನ್ನು ಅರಿತವರು ಅರ್ಥಾತ್ ಈ ಐತಿಹ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ಇಂದಿಗೂ ಈ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳು ಪವಿತ್ರವಾದ ಕೆರೆಗಳೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಕದ್ರಿಗುಡ್ಡೆಯು ನಾಥ ಪಂಥದ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ 'ಜೋಗಿಮಠ'ರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾಥ ಯೋಗಿಗಳನ್ನು 'ಜೋಗಿ'ಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನು 'ಜೋಗಿಮಠ'ರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕದ್ರಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ 'ಜೋಗಿ' ಎಂಬ ಒಂದು ಜನಸಮುದಾಯವೂ ಇದೆ. ಜೋಗಿ ಮಠದ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು ಉತ್ತರ ಭಾರತದವರು. ಅವರು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕದ್ರಿ ದೇವಾಲಯದ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ಜೋಗಿಮಠ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕದ್ರಿ ದೇವಾಲಯದ ಚಾತ್ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೋಗಿ ಮಠಾಧಿಪತಿಯು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು "ಆವೋ ಬೇಠ ಮಂಜುನಾಥ" ಎಂದು ಮಣಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು.

ಮಠದ ಪರಿಸರವು ಗುಡ್ಡ, ಸ್ಮಶಾನ, ಜಲಸಂಪದ ಮತ್ತು ಮರದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಮಠದ ಪ್ರಮುಖ ದೇವರು ಕಾಲ ಬೈರವೇಶ್ವರ. 'ಪರಶುರಾಮದುನಿ' ಯು ಅಲ್ಲಿದೆ, ಮಠದ ಮುಂದಿನ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣವೂ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯವೂ ಆದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ತೆರೆದ ಗುಡಿಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ವಾಲಾನಾಥ, ಗೋರಕ್ಷನಾಥ, ಔರಂಗಿನಾಥ, ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಾಥ ಮುಂತಾದ ನಾಥ ವರ್ಯರ ವಿಗ್ರಹಗಳಿವೆ. ಮಠದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾದ ಜೋಗಿ ಅರಸರ ಕೆಲವು ಸಮಾಧಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿವೆ. ಜೋಗಿಮಠದಲ್ಲಿ ನವ ವೃಕ್ಷಗಳಿವೆ. ಶಿಲಾಶಾಸನ, ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಗುಹೆಗಳಿವೆ. ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಈ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾಗುವ ಸ್ಥಳವಿದೆ. ಇದರ ಹತ್ತಿರ ಶಿವಲಿಂಗ ಕುಂಡವಿದೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಪೂಜೆ

ಮಾಡಿದ ಭಸ್ಮ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ವಪತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಪುನಃ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತಾರೆ. ಜೋಗಿಮಠದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸೀತಾ ಕುಂಡವಿದ್ದು ಕೆಳಗಡೆಯ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದಿರುವ ತೀರ್ಥ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಅದರಿಂದಲೇ ನೀರು ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕದ್ರಿಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಈ ಕರಾವಳಿ ಭೂ ಪ್ರದೇಶವು ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರದೇಶವೆಂಬ ಐತಿಹ್ಯ ಜನಜನಿತವಾಗಿದೆ. ಜೋಗಿ ಮಠದ ಎದುರುಗಡೆಯ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ 'ಪರಶುರಾಮನ ಕಟ್ಟೆ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಕಟ್ಟೆಯೊಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪರಶುರಾಮನು ತನ್ನ ಬೆರಳ ಸಂಕೇತ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಾಗರವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ನೆನಪಿಗೆ ಈಗಲೂ ಜೋಗಿ ಅರಸರು ಮಠಾಧಿಪತಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬ್ಯಾಂಡುವಾಲಗದೊಂದಿಗೆ ಸಮುದ್ರ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗುವ ಪರಿಪಾಠವಿದೆ. ಜೋಗಿಮಠದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರ ಗುಹೆ ಇದೆ. ಈ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಪಂಚ ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ಗುಹೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋದವರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶೋಧಕರಿಗೆ, ಸಾಹಸಿಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಸವಾಲು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದರೆ ಪಾತಾಳ ಬೈರವನ ಗುಡಿಯಿದೆ. ಆ ಗುಡಿಯೊಳಗಡೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರವಿರಬೇಕೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ 'ಕೈ ಬಟ್ಟಲು ಕೆರೆ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಒಂದು ಹೊಂಡವಿದೆ. ಜೋಗಿಮಠದಲ್ಲಿ 'ರೋಟ್' ಎಂಬ ಮಧುರ ಖ್ಯಾತವೊಂದನ್ನು ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗೋಧಿಹಿಟ್ಟು, ತುಪ್ಪ, ಸಕ್ಕರೆ, ದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಬಾದಾಮಿ ಹಾಗೂ ಗೋಡಂಬಿಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಹಣೆಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಭಸ್ಮ ಪ್ರಸಾದವಿರುತ್ತದೆ.

ಜೋಗಿಮಠವು ನಾಥ ಪಂಥದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೭ನೇ ಶತಮಾನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಧರ್ಮದ ಸಿದ್ಧಮಾರ್ಗವಾದ ವಜ್ರಮಾನರಿಂದ ಈ ಪಂಥ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಪಂಥದ ಅನೇಕ ಮುನಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಕದ್ರಿ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿರುವ ಜೋಗಿಮಠ ಪೀಠದ ಮೊದಲ ಗುರು ಪರಶುರಾಮನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಭಾರತದ ವಿವಿಧೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಥ ಪಂಥೀಯ ಮಠಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ 'ಭಾರತ್ ಪಂಥ್' ಯೋಗಿ ಮಹಾಸಭಾದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಾಲಯವು ಹರಿದ್ವಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರತಿ ೧೨ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ 'ಭಾರತಪಂಥ'

ಸಾಧುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೂಡುತ್ತಾರೆ. ಕುಂಭಮೇಳವು ಮುಗಿದು ನಾಗರಪಂಚಮಿಯು ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆ ಝಂಡಿಯು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ 1160 ಕಿ.ಮೀ. ಗಳಷ್ಟು ದೂರವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಮಠಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಝಂಡಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಳೆಯ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕದ್ರಿ ಪೀಠವು ದಕ್ಷಿಣದ ಎಲ್ಲಾ ಪೀಠಗಳಿಗಿಂತ ಸರ್ವೋನ್ನತವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ರಾಜಪೀಠವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಪಲಾನಿ, ಗಂಗಾನಾಥಿ, ನಟೇಶ್ವರಿ, ಬೈರಾಗಿ ಈ ಯಾವುದೇ ಪಂಥದವರೂ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಲ್ಲಿ ಕಪಲಾನಿ ಶಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ರಾಜಾ ಮೋಹನ್‌ನಾಥ್ ಜೀ ಕಪಲಾನಿ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸಿದ್ಧ ಜ್ವಾಲನಾಥ ಎಂಬ ನಾಥಮುನಿ 1800 ರಲ್ಲಿ ಅಲೂಪ ರಾಜನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು. ಇವರು ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ 9 ಕಡೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ ಮತ್ತು ಇವರು 9 ಕಡೆ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯಾದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸುಂದರನಾಥಸ್ವಾಮಿಯವರು 1908 ರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಅಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದು ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಈ ವಿಷಯ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವರು ಓಡಿ ಹೋದರೆಂದು ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿದಾಗ ಬಂಟಾಳದ ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ದಿನ ಕೂತ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಸಮಾಧಿಯಾದರು. ಈಗ ಇವರ ಮೂರ್ತಿ ಜೋಗಿಮಠದಲ್ಲಿದೆ.

ಮತ್ಸೇಂದ್ರನಾಥ ಮತ್ತು ಗೋರಖನಾಥ ಎನ್ನುವ ಇಬ್ಬರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುನಿಗಳನ್ನು ನಾಥ ಪಂಥದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಮತ್ಸೇಂದ್ರನಾಥನು ಕದ್ರಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದನು ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಮತ್ಸೇಂದ್ರನಾಥರ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಗೋರಖನಾಥ ಪಂಥದ ಪ್ರವರ್ತಕರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ಸೇಂದ್ರ ಮತ್ತು

ಗೋರಖಿನಾಥರು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪರಿಮಳಾ ಎಂಬಾಕೆ ಅವರ ಶಿಷ್ಯೆಯಾಗಿ ಅವರನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಅವರು ಕೇರಳದಿಂದ ಕರಾವಳಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಬಂದು ನೇತ್ರಾವತಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಈಗಿನ ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೋಳಾರದ ಅಸುಪಾಸಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಗೋರಖಿನಾಥರು ಪರಿಮಳಾಳಿಗೆ ಮಂಗಳಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪುರ್ನನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಮಂಗಳಾ ಒಂದೆಡೆ ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ನೆಲೆ ನಿಂತಲ್ಲೇ ದೇವರಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ದೇವಸ್ಥಾನವು 'ಮಂಗಳಾದೇವಿ' ಹೆಸರಲ್ಲೂ, ಆ ಊರು 'ಮಂಗಳೂರು' ಹೆಸರಲ್ಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೇಂದ್ರನಾಥ ಮತ್ತು ಗೋರಖಿನಾಥರು ಮುಂದುವರೆದು ಕದರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ತಪಶ್ಚರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೇಂದ್ರನಾಥ ಮತ್ತು ಗೋರಖಿನಾಥರನ್ನು ನಾವು ಜೋಗಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇವರಿಂದ ಜೋಗಿಮಠವು ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜೋಗಿಮಠದ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ

ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕದ್ರಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಯಾತ್ರಿಕರು ಜೋಗಿಮಠಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವುದೇ ವಿರಳ. ಜೋಗಿಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಅವಶೇಷಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತಳೆದು ಇದನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸಬೇಕು. ಜೋಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ, ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಹೋಗುವುದು ಸಾಹಸವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರವು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಉತ್ತಮ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಸೂಚನಾಫಲಕವನ್ನು ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಜೋಗಿಮಠದ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಜೋಗಿಮಠಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವಂತಹ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ ಕೊರತೆಯೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜೋಗಿಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಕುಂದುಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಿ, ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಇದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಕಸ್ತೂರಿ

ಕವಿಯಾಗು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕಸ್ತೂರಿಯಂತೆ
ಸುವಾಸನೆ ಬೆಳಗಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ
ಮಾನವೀಯತೆ ಇರಲಿ ಮನಕ್ಕೆ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತೆ ಪರಿಮಳ ಬೀರಲಿ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗು ಮಂಗಳೂರಿನ
ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಮಂಜನಾಥೇಶ್ವರ
ಕಾನೂನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ, ಕಲಿತ ಕಾನೂನು
ಉಪಕಾರವಾಗಲಿ ಮನನೊಂದವರಿಗೆ

ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗರತ್ನ
V ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ

ಬಾಳು

ಕಣ್ಣರಳಿದಾಗ ಮುಗ್ಧತೆ ಮಮತೆ
ಯ ಕಂಡೆ
ಮನಸ್ಸರಳಿದಾಗ ಕೋಪ ಮತ್ಸರ
ಹಿಂಸೆ ಮೋಸವ ಕಂಡೆ
ಯವ್ವನ ಅರಳಿದಾಗ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರೀತಿ
ಗಾಗಿ ಹಸಿದೆ
ಮುಪ್ಪಡರಿದಾಗ ಸಾವೆಂಬ ಬೂತ
ವನ್ನು ಹಳಿದು ಕುಸಿದೆ

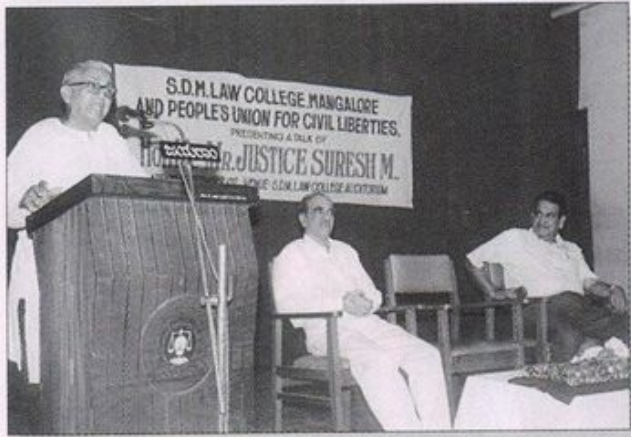
ಗುರುಪ್ರಸಾದ್
IV ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ

Code of civil procedure - Amendment needed

Hats Off ... you did it once again

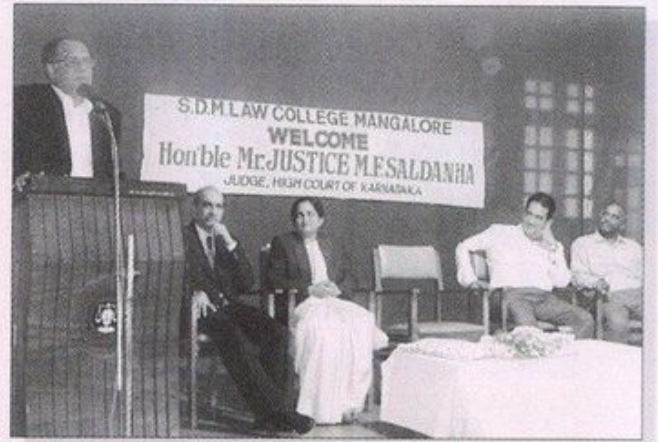
On civil liberty ... Justice Suresh M.

The involvement shows the importance of the topic

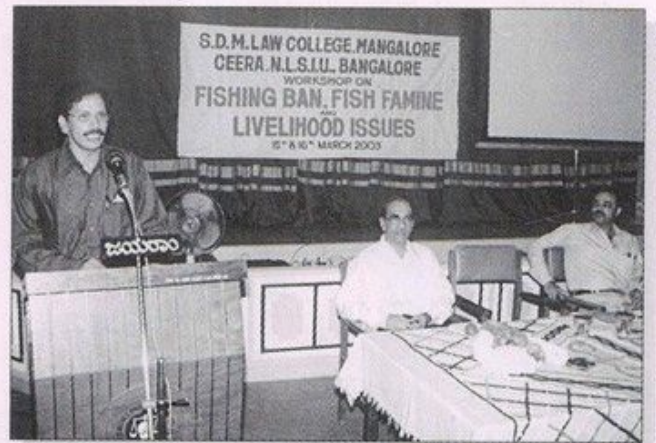
Advice for the future leaders

Everyone is pleased !!!

*Service with a smile...
that's what N.S.S. stands for*

*Two vegetarians listening to the problems
of non vegetarians*

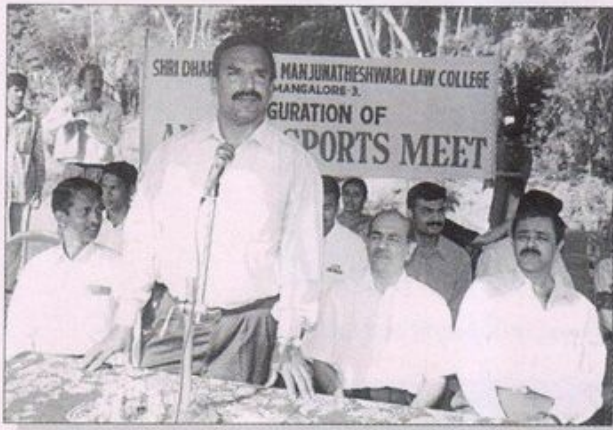
Bureaucratic version of vision with development

Advocates in the making ?

*They truly represent the meaning of
"Standing Counsel"*

Inaugurating sports meet

Congratulations or primary school punishment?

Audience... Silver Jubilee Lecture

This may be the second time... certainly we will perform a hat-trick

Our mission... Legal Literacy

Green signal to "Ten Days Hangama"

N.S.S. Terrorists (volunteers) in their secret operation

A teacher sets example?

Firmly Patriotic

Fictional Mirror

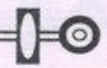
Lost in the melody

*What I give accept unconditionally ...
no more bargains*

Dance... An expression of joy

ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣ, ಜಾಗತೀಕರಣ, ಖಾಸಗೀಕರಣ - ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾರಕ

ಸಹಕಾರ ಒಂದು ತತ್ವವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನೊಂದು ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಮ್ಮದು. ಇದು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿನೊಂದಿಗೆ ರಕ್ತಗತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಶಾಹೀ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಕಮ್ಯೂನಿಸಂ ಹೀಗೆ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಮೂರನೇ ಸಹಕಾರಿ ಆಂದೋಲನದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನುಗಳು ರಚನೆ ಯಾಗತೊಡಗಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಂದರೆ 1904ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಸಹಕಾರಿ ಕಾನೂನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದೇ ಸುಮಾರಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನೆಲೆಯನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಧಾನಿ ಪಂಡಿತ್ ನೆಹರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವಿನಿಂದಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಎಲ್ಲ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ದಿಟ್ಟ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಜೀವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವು.

ತತ್ಪಲವಾಗಿ ಇಂದು, ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರದ ಸಂಕೇತ ಎಂಬಂತೆ "ಹಸ್ತಲಾಘವ" ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಎರಡು ಹಸ್ತದ ಗುರುತನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜವಹಾರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. "ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಹಕಾರೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸುಭದ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ"ಯೆಂದು ಹೀಗೆ ಸಮಾತವಾದ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸುವರ್ಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಏಳು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು

ಜಯಶ್ರೀ
I L.L.B

ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಏಳು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಹೆಸರಿಸಬಹುದು.

- 1) ಮುಕ್ತ ಸದಸ್ಯತ್ವ
- 2) ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಆಡಳಿತ
- 3) ಒಂದು ಸದಸ್ಯ, ಒಂದು ಮತ
- 4) ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
- 5) ಶಿಕ್ಷಣ, ತರಬೇತಿ, ಪ್ರಚಾರ
- 6) ಸಹಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರ
- 7) ಜನಪರ ಕಾಳಜಿ - ಇದೇ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ

ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂದು, "ಆಡು ಮುಟ್ಟದ ಸೊಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಸಹಕಾರಿ ಕೈಯಾಡಿಸದ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಲ್ಲ" ವೆಂಬಂತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ತನ್ನ ದಾಪುಗಾಲನ್ನು ಇಟ್ಟಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ, ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ, ಹೈನೋದ್ಯಮ, ಮಾರಾಟ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ, ಜೇನುಸಾಕಣೆ, ನೇಯ್ಗೆ - ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ತಲುಪಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಶುಭ್ರವಾಗಿ, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಖಾಸಗೀಕರಣ, ಉದಾರೀಕರಣ, ಜಾಗತೀಕರಣ ಪ್ರಭಾವ ಕರಿನೆರಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆಯೆಂದೇ ನನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಈ ಮೂರು ಸೂತ್ರಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಸಕಲ ಜೀವಿ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೂ ಬೆಳಕು ನೀಡುವ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಗ್ರಹಣ ಹಿಡಿದಂತೆ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ನಂಬಿಕೆಯ ಬಂಟಿನಂತೆ ಇರುವ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಮೂರು ಸೂತ್ರಗಳ ಕರಗಲು ಚಾಚಿದೆಯೆಂತಾದರೆ, ಎಕಸ್ಪಾಮ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ನಾವು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಪರ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಖಾಸಗೀಕರಣಗೊಂಡರೆ ಅದರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಭದ್ರತೆ ಇದೆಯೇ ? ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ;ಯಾ, ಸಂಸ್ಥೆ ಲಾಭ ಪಡೆದರೆ

ಆತನದೇ ಸೊತ್ತು. ಆದರೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಲಾಭ ಪಡೆದರೆ ಅದು ಅದರ ಸದಸ್ಯರ ಸೊತ್ತು. ಸದಸ್ಯರು ಸಂಕಷ್ಟಕೀಡಾದಾಗ ಸಹಕಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆತನ ಸಂಘದ ಮೂಲಕವೇ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಬಲ್ಲದು. ಆದರೆ ಖಾಸಗೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದನ್ನು ಯಾವುದನ್ನು ಪಶ್ಚಿಸದು, ಅದರ ಏಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಆಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಉಳಿದವರದ್ದಲ್ಲ.

ಹೈನೋದ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಪೇಟೆಯಿಂದ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಗಳನ್ನು ಹಂಚುವ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೈನೋದ್ಯಮ, ಕೃಷಿಕರು ಬೆಳೆದಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ, ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ರೈತರ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಖಾಸಗೀಕರಣ ಮಾಡಬಲ್ಲದೇ, ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಕೃಷಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ಭೀತಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಪಾವತಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬದಲು, ಖಾಸಗೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೃಷಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿದರೆ ಕೃಷಿಕನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಭದ್ರತೆ ದೊರಕಿತೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಆದಾಯ ಸೋರಿಕೆಯಾದಂತೆ.

ಇನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣ, ಜಾಗತೀಕರಣ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದಾದರೆ, ಉದಾರೀಕರಣ, ಜಾಗತೀಕರಣ ಎಂಬ ನೆಪದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ವಾಣಿಜ್ಯ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದೆವು. ಪರಿಣಾಮ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ರೈತನ ಬೆನ್ನಿನ ಎಲುಬನ್ನೇ ಮುರಿದುಬಿಟ್ಟು, ಮೇಲೇಳಲಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಕಾರಣ ಈ ಜಾಗತೀಕರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ರೈತರು ಬೆಳೆದಂತಹ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಇವತ್ತು ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ, ಕೃಷಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಬಡ ರೈತರ ಮುಂದಿನ ಗತಿಯೇನು ? "ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ, ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಮಗೆ".

ಕ್ಯೂಬಾ ದೇಶದ ಫಿಡೆಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ತೊ ಹೆಲ್ವಾರೆ ಉದಾರೀಕರಣ, ಜಾಗತೀಕರಣದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಲೂಟಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೆಂದು, ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ನಿಜವಾದ

ಮಾತು, ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದಾಗಿ ಚಿಗುರೊಡೆದ ಹೈನೋದ್ಯಮ ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಘಾತಕಾರಿ ಸುದ್ದಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತಲುಪಿತು. ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೈನೋದ್ಯಮದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಆಮದು, ಹೈನೋದ್ಯಮವನ್ನೇ ನಂಬಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾರು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅದೆಷ್ಟೋ ಕೋಟನ್ ಮಿಲ್‌ಗಳು, ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬದುಕು ಇವತ್ತು ಡೋಲಾಯನವಯವಾಗಿದೆ. ಉದಾರೀಕರಣದ ನೀತಿಯಿಂದ ಈಗ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಘಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದರೆ ನಾವು ಉದಾರೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಗುಡಿಕೆಕಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ, ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ, ರಬ್ಬರ್ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ, ಹಾಲು ಉತ್ಪಾದಕರಿಗೆ, ಮೂರ್ತೆದಾರರಿಗೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಬಡವರ ಬದುಕಿನ ಬಾಗಿಲು, ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಜಾಗತೀಕರಣ, ಉದಾರೀಕರಣ, ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಪರಿಣಾಮ "ಬಡವನ ಮೇಲೆ ಧನಿಕ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದಂತೆ"

ಈ ಮೂರು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಗಿಸಲು ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸವೇನಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೇರಿಕ, ದಕ್ಷಿಣ ಪೂರ್ವದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಯುರೋಪಿನ ಪೊರ್ಚುಗಲ್ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಿ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಮೂರು ನೀತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಖಂಡಿತಾ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಇದು ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಐ.ಎಮ್.ಎಫ್.ಎಮ್. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ರೂಪಿಸಿದ ಕಂತೆ ಇದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮಾರಕವೇ.

ಹೀಗೆ ಇಂತಹ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಪೈಪೋಟಿ ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ, ಸದಸ್ಯರಿಗೆ, ಸಿಬಂದಿಗಳಿಗೆ, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಕೆಲಸ ಸಹಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ, ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಹಕಾರ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು. ಈ ಖಾಸಗೀಕರಣ, ಉದಾರೀಕರಣ, ಹಾಗೂ ಜಾಗತೀಕರಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಸವಾಲಾಗಿ, ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸಹಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ರಂಗ ದುರ್ಬಲವಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಭೀತಿಗಳೂ ಇವೆ. ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಿಂದ, ಹಿಡಿದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದವರೆಗಿನ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇದನ್ನರಿತು ಸಕರಾತ್ಮಕ ಹೆಜ್ಜೆಗಳೊಂದಿಗೆ

ಕೆಲಸ ಪಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಬದುಕುಳಿಯ ಬಲ್ಲದು.

“ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎನ್ನುವಂತದ್ದು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಬೆರೆತು ಬಾಳುವ ತಾಣ, ಬಾಳಿ ಸಮರಸವಾಗುವ ನಂದನ, ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ತಾನು ಎನ್ನುವ ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿಯೂ ಇದೆ” - ಸವಾಜವು ಇದನ್ನರಿತು ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಬೇಕು. ಸಹಕಾರಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ಪಡೆದು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯಲಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲಿ.

ದ್ವಂದ್ವ

ಏನು ಏನಿದು ಈ ಬದುಕು
ನನ್ನೆದೆಯಾಳಗೆಂತು ಬಂತು ಬಿರುಕು
ಬಾಯಾರಿದ ಬಯಕೆಗಳು
ಕಾದಾಡುವ ಕನಸುಗಳು
ಹೊರಳಾಡುತಿದೆ ಮನದೊಳಗೆ
ಮಾಯಾಮೃಗದಂತೆ !
ಉರಿಯುತಿದೆ ನನ್ನೆದೆಯು
ತೊಳಲುತಿದೆ ಭಾವನೆಯು
ಮರುಗಿ ಶೂಲಕೈರಿದೆ ಈ ಬದುಕು
ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ !
ಅಶ್ರುಧಾರೆ ಹರಿಯುತಿದೆ
ಹತಾಶೆಯೆಡೆ ಸಾಗುತಿದೆ
ನಿಶ್ಚಲವಾಗುತಿದೆ ಜೀವ
ಆತ್ಮಹಂತಕನಂತೆ !

ಭ್ರಷ್ಟಾತಿ ಭ್ರಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಭಾರತ

ಪ್ರಭಾಕರ ಆಚಾರ್ಯ
ಪ್ರಥಮ ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವಸ್ತುಗಳ ಕೊರತೆ ಏನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ, ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಮನೆ ಮಾಡಿ ನಿಂತಿದೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಬದಲು ಕೆಲವು ಮಾರಕ ಭ್ರಷ್ಟಾತಿ ಭ್ರಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು :- ಇಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 100 ಕೋಟಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿರಬಹುದೋ ಏನೋ, ಆದರೆ ಈ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಮಿತಿಮೀರಿದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮೊದಲಿನಷ್ಟೇ ಇರುವುದು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಬಾಯಿಗಳ (ಜನಸಂಖ್ಯೆ) ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಮಾನವನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಕಷ್ಟವಾದಾಗ ಭ್ರಷ್ಟಾತಿ ಭ್ರಷ್ಟ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಲು ಮುಂದಾಗುವನು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಹ ಸಿದ್ಧನಿರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂದು ಭಿಕ್ಷುಕರ ಪ್ರಮಾಣ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ, ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮಿತಿಮೀರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ, ಆಹಾರ, ವಸತಿ, ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಊರು ಊರು ಅಲೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯಂತಹ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಇಂದು ಸಮಾಜದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಒಂದು ಸಾಕು, ಎರಡು ಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಾದ ನಂತರ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ

ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಬಾ ದುಬಾರಿ ಹಾಗೂ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಆದರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪಿಡುಗು ಇಂದಿಗೂ ಪರಿಹರಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಪರಾಧವೆಂದು, ತುಂಬಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವರು, ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಮದುವೆ ಆಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಂದಿಗೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವು ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಪಡೆದವರಿಗೆ ರೂ. 25,000 ದಂಡ ಹಾಗೂ 5 ವರ್ಷ ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೀಡಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಭಾರತದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು ಮಿತ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು.

ನಿರುದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಜನತೆ :- 'ಉದ್ಯೋಗಂಪುರುಷ ಲಕ್ಷಣಂ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರವರ ಅರ್ಹತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವಿರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘನತೆ, ಗೌರವ ದೊರೆಯುವುದು. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಣವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅಂದರೆ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಅರ್ಹತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗದೆ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣವಿಷ್ಟೇ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ, ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಹಂಚುವಷ್ಟು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇಂದು ಅನೇಕ ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಏನು ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗದೆ ಕೊನೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವವರು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಡಿಗ್ರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರಾ ? ಇದೇ ತರಹ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಮಾಜ

ವಿರೋಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಕಳ್ಳತನ, ಕೊಲೆ, ವಸೂಲಿ, ಇನ್ನಿತರ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಣ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಇಳಿದು ಪೋಲಿಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರುಷದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ, ಅವರು ಕಲಿತು ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಗೆ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ನಿರಾದ್ಯೋಗ ಎನ್ನುವುದು ವಿದ್ಯಾವಂತನ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು, ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ಒಬ್ಬ ಬಡವ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಲಿತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೌಕರಿ ಸಿಗದೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದು ರಸ್ತೆ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಘಟನೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ

ಸ್ತ್ರೀ ದೌರ್ಜನ್ಯ :- ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ತನ್ನ ಮೇಲಾದ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ, ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಪೋಲಿಸ್ ಠಾಣೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದಳೆಂದರೆ, ಆಕೆಯ ಸಹನೆಯ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆದಿದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಯಾವಳೇ ಹುಡುಗಿ ತಾನು ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೂ ಶೋಷಣೆ ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ತಕ್ಷಣವೇ ದೂರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ದೂರು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ಮಾನವ ಹರಾಜಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಕೆ ಹೆದರುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಹನೆಯ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆದಾಗ ಕೋರ್ಟ್‌ಕಟ್ಟಿ ಹತ್ತುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಳಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಲಿಸರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ದೆಹಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬರ್ಬರ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆದಿತ್ತು. ಇದಾದ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಯುವತಿಯ ಮೇಲೆ ಚುಡಾವಣೆ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಯ ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ಎರಡನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದು ಖುದ್ದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪೋಲಿಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್. ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನ

ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರದ ಸರಿಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಈಕೆಯ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಯಿತು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆಕೆ ಎದುರುಗಡೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಗಸ್ತು ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಕಾರಿನತ್ತ ಹೋದಾಗ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅವರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆದರದೆ ನೇರವಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಪೋಲೀಸ್‌ಠಾಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಟೇಷನ್ ಹೌಸ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗೆ ದೂರು ನೀಡಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ಎಫ್.ಐ.ಆರ್ ದಾಖಲಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಇಂತಹುದೇ ಅನೇಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಚುಡಾವಣೆ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಯ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು.

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಇಲ್ಲವೇ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಯ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೆಂದರೆ, ಬಲಿ ಪಶುವಿನ ಮೌನದಿಂದಾಗಿಯೇ ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ, ವಿಚಾರಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವವರು ಮತ್ತು ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ವೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಬಲಿಪಶು ತಾನು ಇಂತಹ ಒಂದು ದುರುಳರ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಬಂದು ದೂರು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಪವಾದ ಮಾತ್ರ. ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿ ಮೊದಲು ದೂರಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಪೋಲೀಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತಾನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದಿರುವ ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗಲಿ, ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯವಾಗಲಿ ಅದು ಏಕಾಏಕಿ ನಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ಇತಿಹಾಸವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಆಕೆ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ದೂರು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಂತಹ

ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ತಡವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿ ಆಕೆಯ ಮನವಿಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ ಸಂಶಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆಕೆಯ ನೋವಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ :- ಈ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಯಾಕೆ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಟ್ಟು, ತಾವೇ ಸಾಕುವಷ್ಟು ಶಕ್ತರಾಗಿಲ್ಲದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರೆಂದರೆ 14 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನವರು, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದುಡಿಸುವುದು. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಕ್ಕಳ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನ ಅನುಚ್ಛೇದ 15, 24 ಮತ್ತು 45 ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಕಾನೂನು ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ ಇಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು ದುಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರಕಾರವು ಎಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತ ಆಹಾರ, ಶಿಕ್ಷಣ, ವಸತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪೈಂಟಿಂಗ್, ಟೈಲರಿಂಗ್, ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್, ಕರಕುಶಲ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಇವರು ಸ್ವ-ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಶತಮಾನ ಕಳೆದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಃ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತವು ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಬಡಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ.

ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ :- ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ವಿನಃ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಆರಿಸಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳ ನೆನಪಾಗುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಚುನಾವಣೆಯ ಸಂದರ್ಭ. ಅಂದರೆ ಅಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ

ವ್ಯವಹಾರ, ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಹಗರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂದು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಗ್ರಾಮಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಿಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗುವುದೇನು? ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಇಂತಿಷ್ಟು ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ಡಾಮರೀಕರಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು, ಕೇವಲ ಜಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಇಂಜಿನೀಯರಿಗೆ ಲಂಚಕೊಟ್ಟು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಬಹುದು ?

ಉದ್ಯೋಗ, ಕಾನೂನು, ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ನಾವು ಶತ್ರು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವೆಂದು ಬಹಳ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ವೀರಪ್ಪನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಆಗದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ! ಮೊದಲಿಗೆ ಡಾ|ರಾಜ್ ಅಪಹರಣ, ನಾಗಪ್ಪನ ಅಪಹರಣ, ವೀರಪ್ಪನ್ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಇತ್ಯಾದಿ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ರಾಜಕೀಯದವರು ವೀರಪ್ಪನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ನಾಟಕವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂದು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ವ್ಯಯಮಾಡಿ, ಆ ಹಣವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ವೀರಪ್ಪನ್ ಪ್ರಕರಣ ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಲ್ಲ. ಅವನ ನೆಪದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕಿಸೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಸಾವಿರಾರು ಹಗರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವರು. ಅಂದರೆ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಇಳಿದ ಮೆಲೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಆಗಬಾರದೆನ್ನುವ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ. ಆದರೆ ಬಡವರು ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಊಟಕ್ಕೂ ಗತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದರು ರಾಜಕೀಯ ಪುಡಾರಿಗಳು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ ಕಂಡ ರಾಮ ರಾಜ್ಯದ ಕನಸು ನನಸಾಗಲು ಅವರೇ ಪುನಃ ಈ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೋ ಏನೋ

ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಪಿಡುಗು :- ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಎಂದರೆ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ವಧುವಿನ ಕಡೆಯವರು ಕೊಡುವ ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಗ ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಅದು ಕಡ್ಡಾಯದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಜನಿಸಿತೆಂದರೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರನ ಕಡೆಗೆ ಕೊಡಲು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಚೂರುಪಾರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅತ್ತೆಯಿಂದ ಸೊಸೆಗೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕಿರುಕುಳವೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹೆಣ್ಣೇ ಶತ್ರುವೆಂಬಂತೆ. ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆಂದು ಅತ್ತೆಯು ಸೊಸೆಯನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ತವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದುಂಟು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ಸುಡುವುದು ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪಿಡುಗು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಅನೇಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಪಾಲಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಕೊಟ್ಟವರು ಹಾಗು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳು ದೂರು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನು ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವತಿಯರು ನಾವು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹುಡುಗರನ್ನು ಮದುವೆಯೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮದುವೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯುವಕರ ಪಾತ್ರವು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ :- 1947 ಆಗಸ್ಟ್ 15ರ ನಂತರದ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕವಲೊಡೆದ ಕೊಂಬೆಯಂತೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಸಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಘಟಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ

ತಮ್ಮ ಕುಲ ಕಸುಬು, ರೀತಿ, ರಿವಾಜುಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಂತರ್ ಜಾತಿಯ ವಿವಾಹಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯಾದರೂ, ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಬೇಕೆಂದ ಭಾರತ, ಇಂದು ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತ ಜಾತಿ ಎನಿಸಿ ಕೊಂಡವರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿಯವರು ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯವರು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸದಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಗೆ ದಾರಿಯಾಯ್ತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ಜಾತಿಯವರು ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಾಯ್ತು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬೆಂಬಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾದರೆ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಸತ್ಯ ಮಾಡಲೂ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ ಜಗಳದ ದಳ್ಳುರಿ ಏಳುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯವನದ್ದೇ ತಪ್ಪಿದ್ದರೂ, ಜಾತಿ ಬಾಂಧವನೆಂದು ಅವನಿಗೇ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೋಮು ಗಲಭೆಯಿಂದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಕೋಮು ಗಲಭೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖದಂತೆ, ಮುಂದೆ ರುದ್ರ ತಾಂಡವಾಡುವ ದಿನ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ ಮತ ನೀಡುವುದು. ಅವನು ಅಸಮರ್ಥನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ, ಜಾತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ 55 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಈ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಯೇಟು ಬೀಳಲಿದೆ.

ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ:- ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಈ ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಂದು ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಪೋಲಿಸ್ ರಕ್ಷಣೆ ಅಗತ್ಯ. ಅಂದರೆ ಅಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಹಾಗೂ ಭಯೋತ್ಪಾದಕರ ಭಯ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸತತ ರಕ್ಷಣೆ ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಗೇ ಹತ್ತು ಜನರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಯಾವಾಗ ಆ ಕುರ್ಚಿಯ ಸ್ಥಾನ ತೆರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಇಂದು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ, ಒಂದು ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಂದ ಕುಡಿದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆ ಆಯ್ತು, ಹಾಗೂ ಬಾರಿನ ಟೇಬಲ್, ಕುರ್ಚಿ ಪುಡಿಯಾಯ್ತು, ಆಗ ಬಾರಿನವರು ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಪೋನು ಮಾಡಿದ್ರೆ ಅವರು ಬರುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆ ನಿಂತು, ಓಡಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಇವರು ಬರುವುದು, ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಉಂಟಾ? ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಅವರದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸರಕಾರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಯಾರೋ ಇಬ್ಬರು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಚೂರಿಯಿಂದ ಇಂದು ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಪಾದಾಚಾರಿಯು ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಉಪಚರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಮೊದಲ ಪೋಲಿಸರು ಮಾಡುವುದು ಆ ಪಾದಾಚಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಸನ್ನು ಹಾಕಿ, ಬಡಿದು ಒಳಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ನೀರು ಕುಡಿಸುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಲಿಸ್ ಬಂದರೆ ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾದವನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಿದವನು ಪೋಲಿಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಇಂದಿನದು. ಅಂದರೆ ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಸಾಯಲೇಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವರು ಸ್ಪೆಷನ್, ಕೋರ್ಟು, ಕಛೇರಿಗೆ ತಿರುಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾದರೆ ಮೊದಲು ಪೋಲಿಸ್‌ಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಃ ಜನರು ಅಪಘಾತ ಸ್ಥಳಕ್ಕಿಂತ ದೂರದಲ್ಲೇ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

ಇದರ ಅರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ ಇಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಿರಪರಾಧಿಗಳು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೊಲೆಗಳಾಗುತ್ತದೆ, ಅಬಕಾರಿ, ಇನ್‌ಸೆಕ್ಟರ್‌ರವರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಹಣದ ವ್ಯಾಮೋಹ, ನ್ಯಾಯ ನೀತಿ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬೆಲೆ ಇದೆಯಾ ?

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಬಡಜನರು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಭಾರತವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

Neither those who have not refrained from wickedness, nor the unrestrained, nor the unmeditative, nor he whose mind is unpacified can attain this even by knowledge”

- Katha Upanishad

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತ

ರಾಧ ಶೆಟ್ಟಿ

ಪ್ರಥಮ ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ

ಭಾರತ - ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆಗೆ ಹೆಸರಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳು, ಆಹಾರ ಉಡುಪು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅವರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ "ನಾವೆಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರು" ನಾವೆಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯ ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಯುವ ಜನಾಂಗವು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಯುವಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಕೂಡ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. "ಭಾರತವೂ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ".

ಇಂತಹ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಭಾರತ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾತ್ರವೇನು ಎಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಧುನಿಕತೆಯಿಂದ ಜನರ ಜ್ಞಾನ ದಿಗಂತ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಚನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಅವರು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ 'ಆಧುನಿಕತೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯರು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತಿ ಮನಸ್ಸಿನವರು ಆದರೆ ಹೇಡಿಗಳಲ್ಲ', ಆಲಸಿಗಳಲ್ಲ, ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ನಂಬಿದವರನ್ನು ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟಾದರೂ ಬದುಕಿಸುವ ಛಲ, ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕತೆಯು ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ವಿಕಾರಗೊಳಿಸುವುದರ

ಮೂಲಕ ಅಶಾಂತ ವಿಲಾಸ ಪ್ರಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಭಾರತವು ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಭಾರತವು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಹಾಯಕ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಮ್ಮ ಯುವಜನತೆ ತೋರಬೇಕು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ 300 ಮಿಲಿಯ ಜನ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿದ್ದಾರೆ. 25% ಹೆಚ್ಚು 'ಜನ ಬಡತನ ರೇಖೆಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಅಶನ? ಎಲ್ಲಿದೆ ವಸನ? ಎಲ್ಲಿದೆ ವಸತಿ? ಎಂದು ಕೇಳುವ ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧ ಮಕ್ಕಳು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕೂಳಿಲ್ಲದೆ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದು, ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲಂಚಾವತಾರ ಕೋಮುವಾದ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು, ಅನಾಚಾರ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅಧಃಪತನ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಘೋರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸಮೂಹ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಏಡ್ಸ್ ರೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಭೀಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಯುವ ಜನತೆ ರಾಷ್ಟ್ರಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಾವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಜನರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ನಾಡಕವಿ ಅಡಿಗರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ

" ಇರುವೆಲ್ಲವನು ಎಲ್ಲ ಜನಕೆ

ತೆರವಾಗಿಸುತ

ಸಮಬಗೆಯ ಸಮ ಸುಖದ

ಸಮ ಸುಖದ

ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಾಮಗಾನ ಲಹರಿಯ

ಮೇಲೆ ತೇಲಿ ಬರಲಿದೆ ನೋಡು, ನಮ್ಮ ನಾಡು "

ಎಂಬ ಭಾರತವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆದಾಗ

ಮಾತ್ರ ಯುವ ಶಕ್ತಿಯು ರಾಷ್ಟ್ರಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತವೂ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಇವೆ. ಶಿಕ್ಷಣವೇತ್ತರು ಇಲ್ಲಿನ ತರುಣ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಗುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಿ, ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕವೃಂದವು ಅವರ ಪಾಠದ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆದರ್ಶ ಬದುಕಿನಿಂದ, ಸ್ವಚ್ಛ ಮೌಲ್ಯದಂತಹ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಿಂದ, ನಡವಳಿಕೆಯ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರೆದು ಕುಡಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ಸ್ನಾತಕರೂ, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಹಿತ ಪ್ರಧಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಲಿ. ನಮ್ಮ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಬೆವರಿನ ಸೇಚನದಿಂದ ವಿಪುಲ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಗೊಳಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನುಕುಲದ ಹಸಿವನ್ನು ನೀಗುವಂತಹ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಯೆಂಬಂತೆ ತಾಯಿ ಭಾರತೀಯ ಕೀರ್ತಿಗೌರವಗಳನ್ನು ಉನ್ನತಗೊಳಿಸಲಿ. ನಮ್ಮ ದೂರದರ್ಶನ ಬಾನುಲಿ, ಚಲನಚಿತ್ರದಿಂದ ವಿವಿಧ ದೃಕ್-ಶ್ರವಣಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಈ ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮನವೀಣೆಯಲ್ಲಿ ಏಕರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ದಿವ್ಯನಾದವನ್ನು ಉಳಿಸಲಿ. ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕಾರಂಗವು ತರ್ಕಶುದ್ಧ ಸಂಪಾದಕೀಯಗಳಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಪ್ರದ ಲೇಖನಗಳಿಂದ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಸುದ್ದಿವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಹಿತದ ಅಸಂದಿಗ್ಧ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸಲಿ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿದಾಗ ಸೋಲೊಪ್ಪದ ಹೋರಾಟದ ಕೆಚ್ಚು, ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಾದರೂ ತನ್ನ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಧೃಢಸಂಕಲ್ಪ ಅಂತಿಮ ವಿಜಯದ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಮನದಲ್ಲಿ ಪುಟಿದೇಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಇದೇ ಶಿಕ್ಷಣ.

ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟವು ಕುಸಿಯುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯತೆ, ವರ್ಗೀಯತೆಯು ಕಾಲಿರಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಹಲವಾರು ದುರಂತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಜನಾಂಗವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ದೇಶವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಆಧುನಿಕತೆಯಿಂದ ಜನರ ಜ್ಞಾನ, ದಿಗಂತ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಆಧುನಿಕತೆಯು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಬಲವಾದ ಪ್ರಹಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಜಪಾನ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳು ಭಾರತವನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಲೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ತಾಜ್‌ಮಹಲ್, ಗೋಳಗುಮ್ಮಟ, ಬೇಲೂರು ಮುಂತಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸ್ಥಳಗಳ ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆಧುನಿಕತೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಭಾವವಿದ್ದರೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೆಲವೊಂದು ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂದು ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ

ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದೇಶಿಯರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆ, ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೌಲ್ಯಯುತ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಬೇಕು. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯುವ ಜನಾಂಗ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಗುರುಗಳ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು.

ಅಳಬೇಡ ರೂಪಸಿಯೇ ...

ಕೋಮಲಾಂಗಿ
ಹೇಳೆ ನೀನು ಮನದಲೇಕೆ ಕೊರಗುವೆಯೋ ?
ಶ್ಯಾಮನಿಂದ
ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ಅಳುವೆಯಿಲ್ಲಿ ...

ಕೊಳಲನೂದಿ
ಬರುವನಾತ ಮಥುರೆಯಿಂದ ಗೋಕುಲಕೇ ...
ಅಳುತಲಂತು
ಕೊರಗಿ ನಿನ್ನ ಮೊಗವು ಎಲ್ಲ ಬಾಡಿಹುದೂ !

ಕೋಪವೇಕೆ
ಮಾಡುವೆಯೋ ನೀನು ಎನ್ನಲಿಂದು ಇಲ್ಲಿ
ಗೋಪಿಕೆಯರ
ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಲಿದು ನಲಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರೋ !

ಅಳಲೆಬೇಡ
ರೂಪಸಿಯೇ ಶಾಮನಿತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದನೂ ...
ಕೊಳಲ ಧ್ವನಿಯು
ದ್ವಾಪರಯುಗದಿ ಮೆಲ್ಲನಿತ್ತ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ

ಛಂದೋ ರೂಪ :- ನಾಪಾಚೌಪದಿ (1ನೇ ಪ್ರಕಾರ)

ರಚನೆ :- ನಾರಾಯಣ ಕುಂಬ್ಳೆ (ನಾ.ಪ.ಕುಂಬ್ಳೆ)
ತ್ಯತೀಯ ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ
(ಮೂರು ವರ್ಷ)

ಆ, ನಿಶೆಯಲೊಮ್ಮೆ

ಸುಪ್ರೀತ್ ಯಸ್.
ಪ್ರಥಮ ಎಲ್. ಎಲ್. ಡಿ.
'ಎ' ವಿಭಾಗ.

ಅವನು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾನಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹುಚ್ಚನಲ್ಲ; ಆದರೆ ಹುಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿಯಿದೆ. ಆತನ ಆ ವರ್ತನೆ ನನ್ನನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ನಾನಿನ್ನೂ ಆ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಹೊರಬಂದಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತಿದು. ಆಗ ತಾನೇ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಆಗ ಬಂದಿದ್ದ 'ಅವನು'. ಹೌದು ಆತನನ್ನು ರಾತ್ರಿ-ಕಾವಲು ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಆತ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಾವಲುಗಾರ. ಆದರೂ ಅವನೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗಿದ್ದೆ. ಆತನ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸೆಳೆದಿದ್ದವು. ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಕಾಲ ಉರುಳಿದಂತೆ ಮನೆಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಆತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದರು. ತಂದೆಗಂತೂ ಯಾಕೋ ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು ಆತನೂ ಅಷ್ಟೆ. ಹಿರಿಯರ ಜೊತೆ ತುಂಬಾ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ವರುಷಗಳು ಉರುಳಿದವು. ಆತ ಈಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ನಾನು ? ಆತನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವಾಗ, ನೋಡುವಾಗ ದೂರವೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೆನು, ಬಾಗಿಲ ಮರೆಯಲ್ಲಿ. ಆತನ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಭಯವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಇನ್ನೂ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ನಡುಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ಕರಾಳ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದೆ. ನಡೆದದ್ದು ಇಷ್ಟು ಎಂದಿನಂತೆ ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೂ ಉಂಡು ಆರಾಮವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ನಿದ್ರಾದೇವಿ ಕೈ ಬೀಸಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸರಿ

ದೀಪ ಆರಿಸಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಶರಣು ಹೊಡೆಯಲು ಅಣಿಯಾದ ಆದರೆ ಗೇಟ್ ಲೈಟಿನ ಸ್ವಿಚ್ ಮನೆ ಹೊರಗಡೆ ಇತ್ತು. ಈ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವೇ ಆ ಭಯಂಕರ ಘಟನೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಸುತ್ತ ನಿಶೆ ಹರಡಿತ್ತು; ನಶೆಯೇರಿದವನಂತೆ ಧುತ್ತೆಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ರೋಮ-ರೋಮ ಕಂಪಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಧೈರ್ಯದ ಮುಖವಾಡ ಹೊತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ 'ಏನೋ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಆದರೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಏನಾಗಿತ್ತೋ? ನನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟನು. ಅಂಜಿಕೆ, ಕ್ರೋಧ ಒಮ್ಮೆಲೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆತನನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿದೆ. ನನ್ನ ಈ ವರ್ತನೆ ಆತನನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸಿರಬೇಕು. ಆತನ ಆ ರೋಷ ಕಂಡು ನನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಧ್ವನಿಯೇ ಹೊರಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಮಲ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಅಮುಕಿ ಹಿಡಿದನು. ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಾಡಿದೆ, ಕಿರುಚಿದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಓಡಿ ಹೋದೆ ; ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದನು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಕ್ರೌರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂಬಂತೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಗಳು ಮೂಡಿದ್ದವು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆ ಮುಂದೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಯಾರೂ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಅವನಿಗೆ ಬೈದರು. ಆದರೆ ಆತನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಆ 'ಅವನು' ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ ? ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹುಸಿಗೊಳಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ 'ನಾಯಿ'.

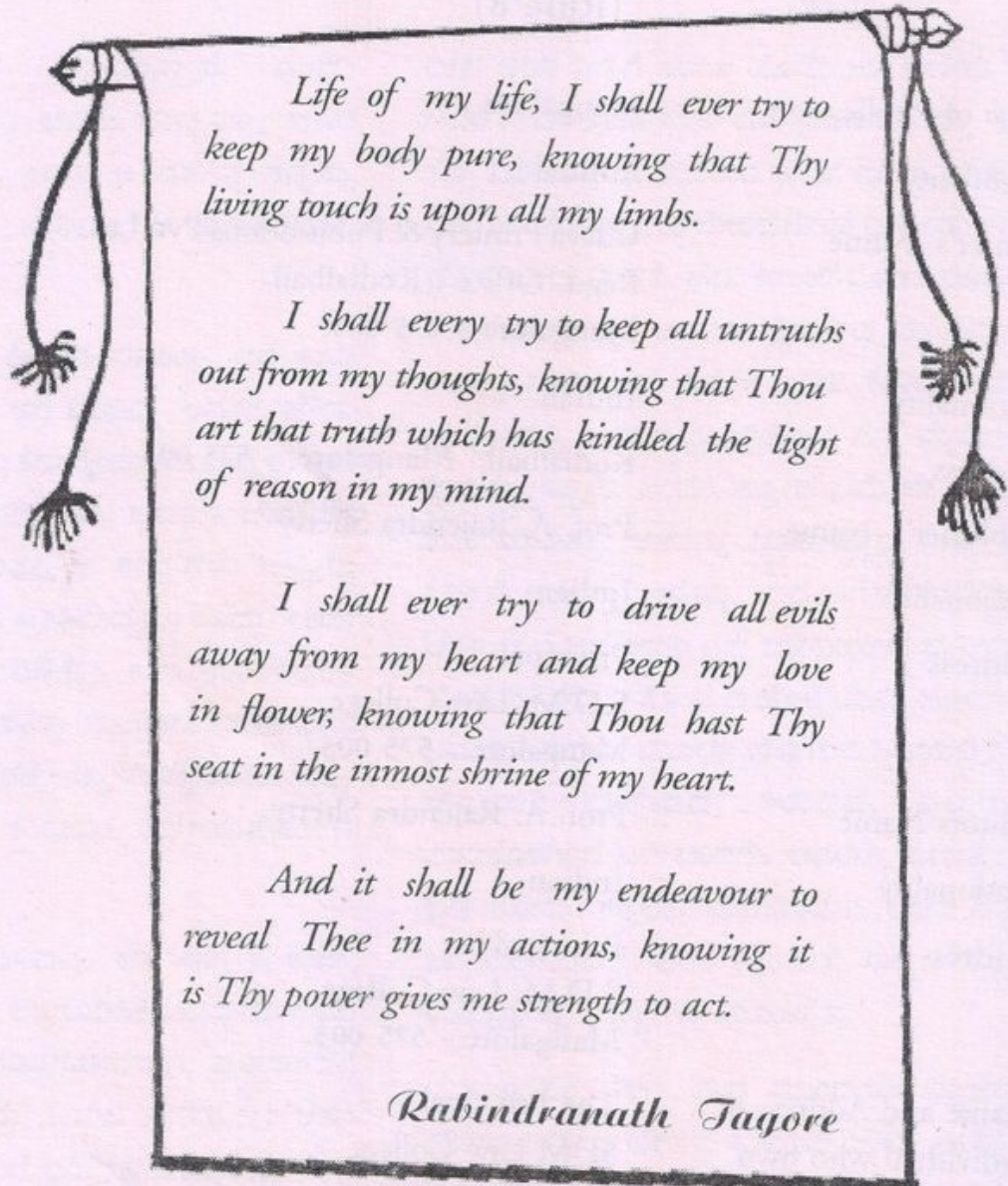
Statement about ownership and other particulars about the magazine
Shri Dharmasthala Manjunatheshwara Law College, Mangalore.

Form - IV
(Rule 8)

1. Place of Publication : Mangalore
2. Periodicity : Annual
3. Printer's Name : Udaya Printery & Publications Pvt. Ltd.
Regd. Office : Kodialbail
Mangalore - 575 003.
Nationality : Indian
Address : Kodialbail, Mangalore - 575 003
4. Publisher's Name : Prof. A. Rajendra Shetty
Nationality : Indian
Address : Principal
S.D.M. Law College
Mangalore - 575 003.
5. Editors Name : Prof. A. Rajendra Shetty
Nationality : Indian
Address : Principal
S.D.M. Law College
Mangalore - 575 003.
6. Name and Address of Individual who own the Magazine : The Principal
SDM Law College
Mangalore

I, Prof. A. Rajendra Shetty hereby declare that particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Date : 26-05-2003

Our pride possession
'a world cup in moot'
- mooters with Hon'ble
Justice Santhosh Hegde

The ultimate reward for humility...
Suma Ramesh
First Rank - Three year LLB

Matching medal...
Joshitha Raj
First Rank - Five year Law

Shri Dharmasthala Manjunatheshwara Law College
MANGALORE

Sponsored by:
Shri Dharmasthala Manjunatheshwara Educational Society (R)
UJIRE. D. K.